CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Blessed are they which do hunger and thirst after righteousness; for they shall be filled." Matt. 5 : 6

AUGUST 15th & 22nd, 1958 - No. 359/360 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

Bezinning op onze vacantie

In dit artikeltje wil ik met de lezers van Calvinist-Contact graag een praatje maken over de vacantie. De enige moeilijkheid, die ik daarbij voorzie is echter deze, dat, waar ik dit stukje schrijf aan de vooravond van mijn vacantie, U dit waarschijnlijk leest op een tijdstip, dat de vacantie al weer herinnering is geworden. Toch kan dit geen kwaad m.i. . . . Men kan zich van te voren bezinnen en men kan dat ook achterna doen. En beide hebben hun waarde.

Iedereen met vacantie?

Naar ik veronderstel wordt de vacantie ook voor onze lezers al meer een jaarlijks terugkerende werkelijkheid. Ik wil mij daarover graag verblijden. Want naar mijn gevoelen is de vacantie niet alleen een modern bedrijf, waaraan menigeen wat verdient, maar is zo'n vacantie ook een heerlijk geschenk van God. Het is een weldadige onderbreking van de gestage gang van het werk, een even uit-zijn uit de binding van alle dag.

Ik bedenk tegelijk, dat er natuurlijk ook zijn, die geen vacantie kunnen houden. Dit geldt niet alleen van mensen, die werken in de eigenlijke vacantie-industrie, maar ook van vele van de beroepen, die zodanig van het seizoen afhankelijk zijn, dat er practisch geen dag kan worden gemist. Vele van onze farmers kunnen gedurende de zomer er alleen eens sporadisch een keertje tussen uitbreken tussen het morgen- en het avondmelken. In de winter kunnen ze nog wel eens iemand krijgen, die het melken van hen overneemt, maar in de zomer is dit practisch onmogelijk en vele bedrijven zijn tegenwoordig zo ingericht dat ze eenmans-bedrijven zijn. Eén van de nadelen daaraan verbonden is ook dit, dat er geen vacantiedag meer af kan.

En natuurlijk denken we ook aan onze zieken, aan hen die langdurig ziek zijn en van dag tot dag geduldig moeten wachten op de genezing, die maar langzaam vordert. Laten we hen toch vooral in ons gebed en in onze belangstelling niet vergeten, wanneer we zelf gezond mogen zijn en er wat korter of langer op uit kunnen trekken. In sommige gevallen is het overigens ook mogelijk zieken vacantie te geven. We denken hierbij aan de kampen die in Nederland werden gehouden voor de jeugdige diabeten, de suikerziektepatiëntjes.

Weer anders staat het natuurlijk met hen die wel vacantie **hebben**, maar toch geen vacantie **nemen.** Dat kan nodig zijn. Het kan zo zijn, dat het gezinsinkomen geen enkele vrije dag toelaat en dat het gezin het inderdaad nodig heeft, dat Vader tijdens zijn vacantie een karwei op de kop tikt om op deze manier de ontredderde huishoudkas te versterken. Maar dit moet toch **zo weinig mogelijk** gebeuren. Het staat er mee als met het werken van de vrouw des huizes, wanneer er nog jonge en schoolgaande kinderen in huis zijn. Het kan soms prachtig helpen, maar het moet ook beslist geen dag langer duren dan hoogst noodzakelijk is.

We willen hier echter ook het gevaar signaleren, dat men een vacantie-job zoekt uit materialistische overwegingen. Er zijn de zuinigaards, die denken dat alle geld aan vacantie besteed **weggegooid** geld is. Er zijn er ook, die liever kleren kopen of een T.V. of wat voor andere luxe-artikelen ook maar, dan dat ze een paar dagen met hun gezin gaan genieten van dat geheel andere leven, dat de vacantie ons biedt. In zulke gevallen zou ik ook van materialisme willen spreken. Het "hebben" krijgt de voorrang boven de "ontspanning". To have is more than to relax. Ik hoop niet dat we vele van zulke lezers hebben. In het algemeen mag zeker worden opgemerkt, dat een redelijk bedrag aan vacantie besteed geen weggegoold geld is, maar dubbel en dwars met geluk betaald wordt. Het lijkt me zelfs in overeenstemming te zijn met de Schrift. Ook aan Israël gebood de Here van tijd tot tijd vacantie te houden.

Hoe niet.

Dit is echter niet het einde van de geschiedenis. Als we vastgesteld hebben, dat vacantie-houden een geoorloofde en goede bezigheid is, zijn we nog niet klaar. Want lang niet iedereen, die vacantie houdt, doet dat op de goede wijze. Daarom willen we hier graag een paar gevaren signaleren.

1. Weest geen **uitgeef-maniakken.** Voor vele mensen betekent vacantie-houden geld-uitgeven. Men wil genieten. En men wil het vooral zoeken in de weg naar de maag. Er zijn van die teen-agers die menen, dat ze in de vacantie geen Dairy-queen voorbij kunnen komen zonder even aan te leggen. Er zijn ook van die domme ouders, die denken, dat ze in de vacantie maar aan alle verlangens van hun kinderen moeten toegeven. "Geef ze nog maar een ijsje, Vader, het is maar eenmaal vacantie!", zegt zo'n Moeder dan. En Vader grijpt al weer geduldig en misschien met een zucht naar het achterzakje van zijn broek.

2. Weest geen **afstands-maniakken**. Er zijn mensen, voor wie de hele vacantie wordt samengevat in een cijfer. "I made 6000 miles." Wel ja, dat is nog wel te doen als

(Vervolg op pag. 2)

Regina, de hoofdstad van Saskatchewan, gezien vanuit de lucht. U ziet hier het gebouw van de Provincial Legislature aan Lake Wascana. Men verwacht dat Regina deze herfst een bevolking van 100.000 zielen zal hebben. Bij haar oprichting in 1882, op de toen onbewoonbare prairie werd er gezegd dat deze gemeenschap niet lang zou kunnen bestaan wegens gebrek aan water. Maar Regina zorgde voor haar eigen water en Lake Wascana is een kunstmatig meer.

De vaart der Volken

door Prof. Dr. L.W.G. SCHOLTEN

Voortdurend verschijnt het gebeuren in het Midden Oosten in een ander daglicht. In de eerste week moest men voornamelijk de nadruk leggen op de afzonderlijke staten. Het waren hun particuliere belangen, die daar in het geding waren en afgeleid daarvan kwamen de belangen van de grote mogendheden.

Achter die particuliere gebeurtenissen zag men dan het streven naar de Arabische eenheid. Omdat echter deze particuliere belangen weer invloed hadden op de constellatie van de grote mogendheden, vond het ingrijpen van de Verenigde Staten en Engeland plaats, maar uitdrukkelijk geschiedde dit op verzoek van de betrokken staten zelf. Het was naar de vorm geen ingrijpen uit het belang van de grote mogendheden zelf.

De tweede fase begon, toen Chroestjow het voorstel deed tot het houden van een grote topconferentie. De mogendheid, die het juiste antwoord klaar had, was de regering te Washington. Deze had tot legitimatie van haar optreden gewezen op de toepassing van artikel 51 van het Handvest van de Verenigde Naties. Er was dus geen topconferentie nodig. Bovendien zou deze het gebeuren van constructie doen veranderen. Het zou dan een strijd zijn tussen de twee grote machtscentra, Washington en Moskou, die ten aanzien van het Midden Oosten tot een modusvivendi moesten komen. Vandaar dat Chroestjow onmiddellijk voorstelde India op te nemen, omdat deze mogendheid haar positie bepaalde midden tussen de twee grote partijen.

Men kan aan de machthebbers te Moskou diplomatiek talent niet ontzeggen. Daarom 'is het buitengewoon jammer geweest, dat het optreden van de oppositie in Engeland het enig zuivere standpunt van de Verenigde Staten hebben onmogelijk gemaakt.. Immers het was door deze oppositie in het parlement, dat MacMillan besloot een tussen-voorstel te doen, waarbij de westelijke mogendheden op het beklaagdenbankje kwamen te zitten. In de grond der zaak hebben zij precies hetzelfde gedaan, als de Verenigde Staten in de Suezkwestie. Daardoor kon Dulles weer een voortzetting gaan geven van zijn staatkunde, die reeds in zoveel opzichten schadelijk is geweest voor het westen.

Er was nog een ander voordeel voor Rusland verbonden aan het voorstel van zijn regeringsleider. Indien namelijk de gedachte van Eisenhower was gevolgd, zou men binnen de kring van de organen van de Verenigde Naties pogen te komen tot een zekere besluitsvorming van het geheel der Verenigde Naties. Het was dan niet meer een besluit van de grote mogendheden, neen het was de stem van het geheel, waaraan ook de kleine mogendheden hadden meegewerkt, ook de niet belanghebbenden als de twee zuidamerikaanse landen, die lid zijn van de Veiligheidsraad. Indien er dus verschillen tussen de grote mogendheden bestonden, zouden deze slechts naar voren komen als voorbereiding van het te nemen algemene besluit. En indien dat ongunstig was voor Rusland zou dit alleen ongedaan gemaakt kunnen worden door een zoveelste Russische veto. Dan zou het openlijk blijken waar de vijand van de wereldvrede stond. Maar doordat Chroestjow zijn voorstellen deed aan elk van de grote mogendheden afzonderlijk kreeg hij gelegenheid hun onderlinge verschillen uit te buiten. En dat is hem meesterlijk gelukt.

De Gaulle treedt op

Heel duidelijk is dat wel gebleken uit het antwoord van De Gaulle. Van het begin af, heeft deze zich gepasseerd gevoeld, omdat hij niet gekend was in het optreden van de Verenigde Staten en Engeland. De Franse cultuur had zijn centra in het Midden Oosten, zoals zij die nog heeft. In verschillende staten is in het officiele verkeer het Frans de belangrijkste westerse taal. Vandaar dat het heel gewoon was, dat Frankrijk na de liquidatie van het Turkse rijk een gedeelte daarvan in de buurt van het huidige Syrië als mandaatgebied toegewezen kreeg.

De vrije Fransen van De Gaulle hebben aan de zijde van de geallieerden gestreden. Maar na de vrede hebben hier de onafhankelijke staten Syrië en Libanon elke staatkundige invloed van de regering te Parijs vernietigd. Reeds om deze reden is het geen wonder, dat De Gaulle zich gepasseerd gevoeld. Er is echter meer. Tenslotte is Washington geen Europees centrum en Londen wil zich ook vaak distancieren van het vasteland. Indien De Gaulle nu een afzonderlijke politiek ging voeren, die was afgestemd op hetgeen de grote twee zich hadden voorgesteld, bestond de mogelijkheid, dat De Gaulle de stem werd van de zes Europese gebieden, die thans economisch reeds zoveel samen doen.

En tenslotte vreesde Frankrijk, dat de vraagstukken van het Midden Oosten een bespreking zou uitlokken in het verband van de Verenigde Naties van het Algerijnse vraagstuk. En dat wil De Gaulle zeker vermijden.

Nu klinkt dit alles zeer aannemelijk. Het moet echter De Gaulle wel te denken hebben gegeven, dat zijn voorstellen met zoveel enthousiasme door Chroestjow zijn begroet. Dit is te verklaren. De consequentie van De Gaulle is toch, dat de vraagstukken van het Midden Oosten bezien worden uit het individualistische standpunt van de grote en middengrote mogendheden. De ontwikkeling tot een geheel der volken, waar nu eens het westen van kon profiteren heeft daarbij een grote klap gekregen.

(Vervolg op pag. 9)

K.L.M. VLIEGRAMP MET 99 DODEN

Een ontzettende vliegramp heeft vorige week plaatsgehad op de Atlantische Oceaan dicht bij de Ierse kust, waar een K.L.M. Superconstellation met 99 personen door tot nu toe onbekende oorzaak in zee gestort is. Aangenomen moet worden, dat alle inzittenden zijn omgekomen. Indien dit juist is, dan is dit de grootste ramp in de burgelijke luchtvaart tot nu toe.

Het vliegtuig voerde een passagiersvlucht uit op de route Amsterdam-New York, een van de veiligste vlieglijnen ter wereld, waarmee na de oorlog meer dan vijf millioen personen de overtocht van de Atlantische Oceaan hebben gemaakt zonder dat een mensenleven verloren ging. Het verongelukte vliegtuig, de Hugo De Groot, vervoerde passagiers van verschillende nationaliteit, doch slechts weinig Nederlanders en naar wij vernemen niemand met Canadese nationaliteit. Een onzer immigranten, de heer G. van Schoonhoven uit Richmond Hill, die met dit vliegtuig naar Canada zou terugkeren, nadat hij de begrafenis van zijn Vader te Zeist had bijgewoond, miste de aansluiting en zag met eigen ogen de luchtreus van Schiphol vertrekken. Hij vertrok tien minuten later in een ander vliegtuig en toen hij in Montreal aankwam, hoorde hij, dat hij op wonderlijke wijze bewaard was van een gewisse dood.

Op dit moment is ons de passagierslijst van de Hugo De Groot nog niet bekend. Wij hopen, dat er geen namen op voorkomen van Nederlandse immigranten, terwijl wij ons meeleven wensen te betuigen met de vele gzinnen, die door deze verschrikkelijke ramp in rouw gedompeld zijn.

vacantie

(Vervolg van pagina 1)

de car in goede conditie is. De credit-card is geduldig, dus dat is van later zorg. Maar wat zie je nog van het landschap als je een 500 mijl gereden hebt? Vele van die soort vacantie-gangers zijn vermoeide, stijve mensen, die alleen nog maar rechtuit turen naar de zwarte baan van de highway, het stuur krampachtig omkneld, de rug gebogen, de voet op de plank.

Er wordt niet meer gelachen in de car, er wordt niet meer gewoon gepraat, er wordt niet meer gezongen — er wordt alleen nog zo nu en dan gesnauwd. "Jantje, zit niet zo te drensen!", zegt Vader dan. En Moeder jaagt het vermoeide kereltje de schrik van zijn leven op het lijf, door te vragen: "Zal Vader eventjes stoppen om je hier achter te laten?" Arm kind, dat zo door het leven gesleurd wordt.

3. Weest geen **fun-maniakken.** Ik bied mijn excuses aan voor dit yankee-dutch woord, maar het geeft de zaak goed weer. Voor sommige mensen is de vacantie: gekdoen. Je overdreven aanstellen. Lachen, zingen, schreeuwen, stoeien. Men wil zich vermaken. Dat hebben de amusements-verkopers wel goed begrepen: die hebben hun handeltje in muziek en gedraai in elk groot vacantie-centrum wel opgezet. Er moet dus wel een groot aantal van dit soort vacantie fun-maniakken zijn. Maar de hele dag in een draaimolen zitten is ontzaggelijk vermoeiend en de hele dag draaiende draaimolens zien is misschien nog vermoeiender. In ieder geval is het heel slecht voor kinderen. Schroef je dus in de vacantie niet op, alsof je een soort ceremonie-meester of conferencier moet zijn of alsof je de lolligste thuis bent. Dat is een zware rol voor een hele dag of hele dagen. Of het moet al zijn, dat die rol je aangeboren is.

4. Weest geen **visite-maniakken.** Er zijn mensen, die in de vacantie beslist een record-aantal visites willen maken. Hier wonen nog oude buren van jaren her en daar zijn nog kennissen van kennissen en plotseling trekken alle familiebanden tot in het derde en vierde geslacht. "Ken je me niet meer?" vraagt de verwonderde bezoeker, "Je weet toch wel, ik ben die van die." Ook voor de bezochten kunnen die onverwachte bezoeken tot een bezoeking worden, vooral als je met een heel car-load aan komt. Men herleze nog eens: "Hoe warm het was en hoe ver" uit de Camera Obscura.

5. Geen **hobby-maniakken.** Sommige mensen zijn bepaald voordelig in de vacantie. Hoge eisen stellen ze niet. Veel lawaai maken ze niet. Veel benzine verrijden ze niet. Ze vervallen in geen van de fouten, die we zo even hebben gesignaleerd. Maar het zijn hobbymensen, die hun vacantie geven aan hun hobby. Dat kan hun tuintje zijn, dat kan het vissen zijn, dat kan knutselen zijn, dat kan zo van alles zijn. Maar dat is nooit: vrouw en kinderen. Dit zijn vacantie-individualisten. Ze gaan in de vacantie hun eigen gang, ze laten de vrouw thuis en de kinderen moeten zich maar wat in de buurt vermaken, want die spelen toch graag en zijn nergens beter dan thuis. Zulke hobby-maniakken staan in de vacantie extra vroeg op en vallen 's avonds doodmoe in bed en zien niet hoe a-sociaal hun gedrag eigenlijk is.

Hoe het dan wel moet.

Ja, daar zult U langzamerhand wel benieuwd naar geworden zijn. Maar ik denk, dat ik na al het voorgaande, dit vrij kort kan samenvatten.

Een echte vacantie is niet zo veel mogelijk uitgeven, maar wel: doe eens iets extra's. Men mag ook gerust eens bij een Dairyqueen stoppen, als het vacantiebudget het toelaat. "Plan" de vacantie, indien mogelijk zo, dat er een klein bedrag aan extraatjes op overschieten kan. Het heeft zijn waarde elkaar zo nu en dan eens — naar vermogen — op bescheiden wijze te verwennen.

Een **echte** vacantie is niet zoveel mogelijk mijlen verslinden, maar wel: ga er eens op uit. Een lange tocht moet zorgvuldig voorbereid worden, dat de dag-marsen niet te zwaar worden. En natuurlijk moeten de kinderen leren mee te werken, ook als er eens op een dag een grotere afstand moet worden afgelegd. Maar we vergeten dikwijls, dat het niet in de afstand zit. In Alberta meent men, dat men beslist de Niagara watervallen zien moet en in Ontario denkt men dat men minstens de Rocky Mountains moet hebben "gehaald". Laten we niet vergeten, dat het wat dichterbij ook mooi is. De Here is niet karig geweest met het geven van vacantie-terreinen. Maar het is altijd enig in de vacantie eens iets te ontdekken, een plekje te vinden, waar men nog niet eerder geweest is. Dus: ga er wel op uit! En doe dan ogen en oren open.

Een **echte** vacantie is niet zo veel mogelijk amusement, maar wel om ook eens te genieten van de humor. Vacantie-houden is niet alleen hymns zingen, maar ook eens een kampliedje. Het is ook, dat Vader eens een spannend verhaal vertelt, waar toch verder niet zo veel "lering" en "strekking" in zit.

Een **echte** vacantie is niet zoveel mogelijk visites, maar een oude vriend eens de hand te drukken, een oude opa of tante of een zieke eens te verrassen, dat maakt een vacantie alleen maar mooier en rijker. Ook in de vacantie kunnen we soms anderen zo blij maken.

Een **echte** vacantie is niet alles aan je hobby wijden, maar Vader mag wel eens een morgen uit vissen en Moeder mag wel eens een middag winkels-kijken, als ze daar zo van houdt. De sociale activiteiten kunnen ook te veel worden, maar de vacantie zal toch vooral een tijd zijn voor het gezin als het goed is.

Laatste opmerking.

Tenslotte is het nog weer zo, dat geen vaste regels kunnen worden gegeven. De vacantie dient om uit te rusten, om de vermoeide mens herstel van krachten te schenken. De vacantie is echter niet alleen een rustkuur voor het lichaam. Ook niet alleen een rustkuur voor de geest. In de vacantie doen we iets anders dan gewoonlijk en trachten w iets prettigs te doen.

Daarbij dient niet vergeten te worden, dat wat we prettig vinden, afhangt van een heleboel factoren, als leeftijd, werk, millieu, opvoeding enz. Ik geloof ook niet dat het goed zou zijn als iedereen in de vacantie hetzelfde deed als iedereen.

Vacantie-houden is tenslotte een persoonlijkheidsprobleem en laat het dan ook maar zó zijn, dat U Uw persoonlijke stijl aan Uw vacantie geeft.

Heel in het kort is een **goede vacantie** zulk een vacantie, dat we daarvoor **de Here van harte kunnen danken.**

Moge Uw vacantie zo geweest zijn — en als dit niet het geval is, maak een beter plan voor het volgende jaar.

R. D. R. K.

NEDERLANDERS IN DJAKARTA ONDERSCHEIDEN

In de ambtswoning van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiger in Djakarta zijn onderscheidingen uitgereikt aan vier Nederlanders in de Indonesische hoofdstad, die zich bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt bij de hulpverlening aan de Nederlandse gemeenschap in Indonesië.

Het waren de heer L. G. N. M. Ravesloot, ambassaderaad, hoofd van de consulaire afdeling van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in Djakarta, voormalig Consul te **Toronto,** die bij bevordering tot officier in de orde van Oranje Nassau werd benoemd; jhr. M. F. van Lennep, hoofdvertegenwoordiger van de Stoomvaartmaatschappij Nederland, die werd benoemd tot officier in de orde van Oranje Nassau; mevrouw W. E. Vos-de Boer, ambtenares van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in Djakarta, die werd benoemd tot ridder in de orde van Oranje Nassau, en de heer E. Kortenoever, directeur van de chocoladefabriek Ten Wolde in Djakarta die eveneens tot ridder in de orde van Oranje Nassau werd benoemd.

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL

A	P	P	L	Y		A	T	T	U	S
B	E	R	I	A		L	E	A	V	E
A	L	I	E	N		B	R	I	E	R
S	E	M		G	N	U		L	A	B
			S	T	E	M	S			
B	R	E	E	Z	E		E	V	I	L
O	U	N	C	E		B	O	O	N	E
B	E	S	T		S	O	U	N	D	S
			S	H	E	L	L			
S	P	A		A	N	I		P	A	M
C	A	N	O	N		V	I	O	L	A
A	C	T	E	D		A	C	R	E	S
T	E	A	R	Y		R	A	T	E	S

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636
Advertisements may also be sent:
for Metropolitan-Toronto to: VandeRiet's Bookstore, 215 Main St. N., Weston, Ont. Phone CH 1-3308.
for Edmonton, Alta. to: 9328 Jasper Ave., Edmonton, Alta.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by B & K - Press, Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

MOMENTOPNAMEN UIT B.C.

Chief Paull, president van de Noord-Amerikaanse Indian Brotherhood heeft een brief naar minister-President Diefenbaker geschreven. De regering van B. C. wilde n.l. aan Prinses Margaret Portland Island aanbieden; dat eiland zou dan in het vervolg haar naam dragen. Nu beweerde Chief Paull in zijn brief, dat de regering geen eilanden weg te geven heeft, omdat ze die helemaal niet bezit. Volgens hem zijn ze in de British North America Act aan de Indianen toegewezen! Hij heeft in zijn brief aan de P. M. gevraagd Prinses Margaret te adviseren het geschenk niet te accepteren. Maar ze heeft het wel geaccepteerd en was er maar wat blij mee.

H. K. H. werd intussen zeer hartelijk welkom geheten in B. C. Vanuit de drommen toeschouwers hoorde men telkens opmerkingen en uitroepen als: "Ze is mooi". "Oh, wat is ze knap!" enz. Een jochie van zeven, op de schouders van z'n vader gezeten, riep luidkeels, toen de Prinses verscheen: "O, wat is ze klein!"

"Ter afwisseling van de ginger ale en allerlei soorten pop heeft Canada Dry Ltd. nu eens doodgewoon water in de flessen mogen doen. Er is ongeveer 300 gallons gezuiverd water geleverd voor Prinses Margaret en haar gevolg. Leden van het Engelse Koningshuis drinken altijd alleen maar speciaal gezuiverd water, waar ze ook gaan.

Behalve handtekeningen zetten in gastenboeken, allerlei gebouwen officieel openen, linten doorknippen om bruggen in gebruik te nemen en almaar te wuiven vanuit een auto, heeft Prinses Margaret een paar dagen vrijaf gehad. Op de Sommergrove Farm bij Kelowna aan het Okanagan Lake heeft ze heerlijk een paar dagen kunnen zwemmen, zonnen, boottochten maken en luieren.

Je zou zeggen, dat ze oud en wijs genoeg was om beter te weten. Maar Mrs. Westwood uit Rivers in Manitoba was veel te opgewonden om aan gebroken benen te denken. Staande op een wankel huishoudtrapje, waarvan een koord geknapt was, bazuinde deze tarweboerin in het rond: "Als ik Prinses Margaret gezien heb, heb ik ze allemaal gezien!" Met allemaal bedoelde ze alle leden van het Engelse Koningshuis vanaf George V. Dat is toch wel een tocht van Rivers naar Victoria waard, niet? Het was 10 uur in de morgen en er stonden een slordige 6000 mensen te wachten op de komst van de Prinses. Toen alles achter de rug was en iedereen z'n uitgerekte hals weer op normale lengte teruggebracht had, klom ook Mrs. Westwood weer van haar trapje. Het trapje werd dichtgeklapt en in de auto geschoven. Of ze nog wat in Victoria bleef? werd haar gevraagd.

Nee, natuurlijk niet; ze moest gauw weer terug naar de farm. Ze was alleen gekomen voor Prinses Margaret. Voldaan constateerde ze: "Nu heb ik ze allemaal gezien," en weg reed ze.

25 Juni was het 100 jaar geleden, dat de eerste krant verscheen in B. C. De Victoria Gazette verscheen eerst 2 x per week, een dunbladig 4 pagina krantje voor 25 ct. Maar de mensen kregen waar voor hun geld. Het vereiste wel wat geduld en een paar goede ogen om de krant te lezen. De Gazette verscheen in 4 pagina's massieve, betrekkelijk fijne druk. De voorpagina was o.a. gevuld met een gedicht, een artikel over Kaffervrouwen en het Vaticaan, en een bericht van Frankrijk, dat Gavarin gereed was om een ballonvlucht naar Amerika te ondernemen. De ongevallen en diefstallen kwamen pas op pagina 2 en 3. Een voorbeeld van de "snelle" berichtgeving uit die tijd is een bericht dat 2 leden van de Regering van Nova Scotia naar Engeland waren gereisd om daar aan de Regering hulp te vragen om een spoorlijn aan te leggen.

De krant bekende eerlijk, dat dat vorig najaar gebeurd was.

Nu na 100 jaar wordt B. C. van nieuws voorzien door 45 nieuwsbladen, met samen ongeveer 700.000 abonné's.

In Campbell River waren onlangs heerlijke cougar steaks te koop.*) Mr. Paul Despins zag 3 cougars in z'n tuin rondscharrelen, een ervan zelfs tamelijk dichtbij zijn argeloos spelend dochtertje. Hij vloog het huis uit, greep het meisje, rende het huis binnen en gooide de deur dicht. Toen zette hij het verbaasde kind op de grond en pakte z'n geweer. De grootste cougar werd het haasje. Of de steaks gretig aftrek vonden is schrijfster niet bekend.

Riek Kruizinga.

*) De "Cougar is een soort puma of panter. (Red.)

STAKING IN DE STAALFABRIEKEN

Vorige week is in Hamilton een staking begonnen van rond 8000 arbeiders in de hoogovenbedrijven. De Union van staalarbeiders verlangde een belangrijke loonsverhoging van ongeveer 33 c per uur, terwijl de directie van Stelco de mening is toegedaan, dat verhoging van de lonen op dit moment niet verantwoord is, daar hierdoor de hele Canadese economische toestand, die toch al vrij kwetsbaar is, uit haar evenwicht kan komen. Bovendien is de Canadese staalwerker met een basisloon van $1.73½ per uur, en een gemiddeld loon, met inbegrip van overtime en premiums, van $2.30 per uur, reeds nu een van de best betaalde werkers in Canada. Om haar "goede wil" te tonen heeft de directie nog een aanbod gedaan van een verhoging van loon en sociale voorzieningen van ongeveer 5 c per uur, hetgeen door de Union niet is geaccepteerd.

Zolang de staking duurt, zal dit niet alleen aan de aandeelhouders van de hoogovenbedrijven geld kosten; elk uur staking betekent, dat Canada, het Canadese volk, armer wordt. In de gezinnen van vele staalarbeiders zit de armoede nu al mee aan tafel. Als dit enkele maanden aanhoudt zullen talrijken hun huizen moeten verlaten omdat zij niet langer in staat zijn, die te betalen.

De verantwoordelijkheid, die de Union daarmee op zich neemt, is uitermate groot. Ook al zou het correct zijn, dat 88% van de stakers in een vergadering door stemming hun instemming met het voortduren van de staking hebben betuigd, dan mag nog worden betwijfeld, of zij op de juiste wijze zijn ingelicht en voorgelicht. Overigens blijkt ons reeds dat velen van de stakers zich zorgen beginnen te maken, terwijl naar wij vernemen anderen zich er over beklagen, dat hen op de vergadering een verkeerde voorstelling gegeven is. Als dat het geval is, hebben we ons niet te verwonderen. Steeds meer begeven de "neutrale" unions zich in een strijd om MACHT inplaats van om recht, waarbij dikwijls oneerlijke middelen en methoden worden toegepast om het doel te bereiken, vaak ten koste van de argeloze arbeider, die teveel overlaat aan de leiding. Het wordt tijd dat Canada in dit opzicht wakker wordt.

ONVEILIG SIGNAAL

De ontwikkeling in Indonisië heeft gedurende de laatste jaren in het wereldnieuws een niet al te grote plaats ingenomen. Allerwege beschouwt men de moeilijkheden in dit land als een interne aangelegenheid. Slechts zelden wordt erop gewezen, dat het aan de "deelstaten" gepleegde onrecht een rechtstreeks gevolg is van de politiek der Verenigde Naties.

Naarmate echter de Indonesische Republiek militair sterker wordt en tekenen van imperialistische aspiraties gaat vrtonen, zijn er meer landen die zich verontrust betonen over de gang van zaken.

In het bijzonder de Australiërs maken zich zorgen over de Indonesische aanspraak op Nederlands Nieuw-Guinea en vragen zich af of Indonesië soms ook al het oog heeft geslagen op het door hen beheerde deel van het eiland.

Deze verontrusting is zo groot, dat de militaire verdediging van Nieuw-Guinea in dit land de inzet is geworden van een politieke strijd. Tegenstanders van het regeringsbeleid wijzen op de vele zwakke punten in die verdediging en waarschuwen, dat Indonesië, mede door de steun van de Sovjet-Unie, reeds sterk genoeg is om dit deel van de Archipel zonder moeite te bezetten.

Wanneer men van dit alles kennis neemt is het te verstaan, dat velen in Soekarno een tweede Nasser zien. Ook in Indonesië maakt de Sovjet-Unie het nationaltistische revolutionaire streven dienstbaar aan eigen doeleinden.

D. V.

ON YOUR WAY

A DRY MORSEL

Better is a dry morsel, and quietness therewith, Than a house full of feasting with strife. Proverbs 17-1.

Every day we read in our daily newspapers concerning terrible crimes resulting from drunkenness. Injury comes upon injury. Even blood is shed. One shudders to think of what man will do in a stupor of drunken feasting.

If anything can spoil a party or banquet, it is strife. It is so disturbing to see guests in a festal hall become enraged at one another and make a plunge for each other's throat. The feast, apparently begun in the choicest spirit of friendship, becomes a slugging match for the survival of the fittest. The well-dressed man becomes an ugly beast.

The same daily newspaper will carry the story of a poverty-stricken family, which may have been evicted from a house. If one has never suffered want, it is rather difficult to conceive of the misery that may accompany poverty. Still, one must be calloused indeed, if his soul is not touched by the agonizing cries of those who are fallen prey to the frightening conditions of the skid-rows of many a city.

Thinking upon these contrasted pictures of real life, a Christian is reminded of the saying of Scripture. "Give me neither poverty nor riches." To be a millionaire and feast in strife is not to be desired. To be a pauper and be a victim of social disorder is not to be sought.

Solomon is thinking of a still different picture of real life. He sees a family living in a very humble home. The wage-earner is scarcely able to make ends meet, even with a most careful budget planning. But there is happiness. Husband and wife, parents and children love each other in a manner that quickens the heart. There is quietness. The fear of the Lord is found there. There is only a dry morsel to eat. But the hearts are grateful to God for His undeserved blessings. How much more is this to be preferred to a house full of feasting, where strife, hatred, cursing, swearing, bloodshed mingle with the unappreciated bounties of the daintiest of foods! O, to be content, and love God is such a wonderful blessing of God and a rich source for joy.

John Ehlers

CHRISTIAN HIGHSCHOOL ONDERWIJS
IN ONTARIO IN OPGANG

Al enige malen hebt U in ons blad kunnen lezen, dat er hard gewerkt wordt aan het tot stand brengen van Christian Highschool Onderwijs in Ontario.

Uit de aard der zaak is dit niet een project, dat in een weekendje voor elkaar is gedokterd. Misschien herinnert U zich nog dat er in de maand Mei, en wel op de 3de en de 24ste, dus kort na elkaar twee openbare vergaderingen zijn gehouden om dit doel in beginsel te verwerkelijken.

Op die 24ste Mei is toen ongeveer het volgende uit de bus gekomen:

Wij moeten geleidelijk, en toch zo spoedig mogelijk, zien te komen tot het oprichten van regionale verenigingen voor Chr. Highschool Onderwijs. Hoe de grenzen tussen die verschillende regionen straks lopen zullen zal de toekomst wel uitwijzen naarmate die vorming van meerdere verenigingen tot stand komt. Dit hoeft geen moeilijkheden te scheppen, temeer daar men, zodra zich meerdere districtsverenigingen gevormd hebben, tot federatie zal overgaan. De Federatie zal dan de gemeenschappelijke en onderlinge belangen van die verschillende verenigingen behartigen, zoals b.v. de Ontario Alliance dit doet voor de plaatselijke Verenigingen voor Chr. Lager Onderwijs.

Nu is op die 24ste Mei op die bewuste vergadering in Hamilton tevens de eerste vereniging gestart. Men gevoelde zich daar klaar tot deze stap over te gaan. Deze vereniging draagt de naam "Hamilton District Christian Highschool Society." Dat deze vereniging de eerste is heeft een verklaarbare reden. De Ontario Alliance, **die eig. de** eerste stoot tot heel deze beweging gegeven heeft was van overtuiging, dat de concentratie van mensen, die geïnteresseerd zijn bij voortgezet Chr. Onderwijs in die streek het grootste was. Daar komt nog bij, dat men in Hamilton zelf reeds een christelijke school met 10 grades heeft.

Het is dus momenteel zo, dat ieder, die bij het Chr. Highschool Onderwijs geïnteresseerd is — en welke rechtgeaarde Calvinist is dat niet? — nu slechts een van twee dingen doen kan.

U kunt uzelf — onverschillig waar in Ontario U woont — als lid, zij het voorlopig lid, aansluiten bij die Hamilton District Vereniging, totdat mogelijk in Uw eigen nadere omgeving een nieuwe District Society tot leven komt; U kunt ook, als U een goede en bezielde organisator bent, met een aantal medebezielden in uw omgeving meteen overgaan tot het oprichten van een nieuw district, dat zich dan zo spoedig mogelijk met het bestuur van de Hamilton District Society in verbinding stelt voor samenwerking.

In beide gevallen is het zeer gewenst, ja noodzakelijk, dat men direct kennis geeft aan de huidige secr. van de Ham. District Society, de Rev. A. H. Venema, 6 Beamer Ave., St. Catherines, Ont., die U graag als lid zal boeken of U als nieuwe District Society met alle plezier zal willen informeren en voorthelpen.

Nu echter weer eens terug naar de stand van zaken. Er was al enige tijd een z.g. Steering Committee, bestaande uit afgevaardigden van verschillende Lager Onderwijs Verenigingen in de Hamilton area bezig met voorbereidende werkzaamheden voor die Hamilton District Highschool Society. Een Constitutie en by-laws voor een dergelijke vereniging waren ontworpen en op die 24 Mei voor gebruik aanbevolen.

Mogelijkheden en kosten voor een Highschool zijn ook al onder de loupe genomen.

Toen dan die eerste District Vereniging daar was opgericht is staande die vergadering deze Steering Committee benoemd tot voorlopige (provisional) board en ontving ze mandaat om op de ingeslagen weg voort te gaan.

En nu dan het laatste nieuws over wat die provisional — lees **niet** provincial — board inmiddels heeft uitgevoerd.

Ze heeft, krachtens besluit van de vergadering, rechtstreeks en via medewerking van de Ontario Alliance of Christian Schools de besluiten van de 24 Mei vergadering bekend gemaakt aan allen die zich als lid hadden opgegeven, **maar ook aan alle Chr. Lagere Schoolverenigingen in Ontario.** Ze heeft alle Chr. Ref. Churches in de provincie gevraagd de collecten te willen houden, die door al de classes reeds waren toegestaan.

Ze heeft een verzoek van de Ontario Alliance om officieel als gast te worden uitgenodigd op alle bestuurs- en ledenvergaderingen hartelijk ingewilligd, met dien verstande natuurlijk, dat de board van de Vereniging hier zo nodig verandering in kan brengen.

Op een van de bestuursvergaderingen werd de vraag naar voren gebracht of het toch niet mogelijk zou zijn om door samenwerking tussen onze vereniging en de plaatselijke schoolvereniging van Hamilton te komen tot het beginnen van een grade 11 per September 1958, in Hamilton.

Vooral ook in verband met de noodzaak om zo spoedig mogelijk teachers te kweken voor onze chr. scholen.

Nadat deze zaak op een aparte vergadering nog weer eens volledig was bestudeerd en er inmiddels gebleken was, dat minstens 16 studenten, waarvan meerderen zelfs uit verweg gelegen plaatsen ernstig geïnteresseerd waren, meende de board deze zaak te moeten aanpakken, daar dit volkomen in de lijn ligt van het doel onzer vereniging. Al was het dan niet meer mogelijk op zo korte termijn eerst de formele toestemming van een algemene ledenvergadering te verwerven, toch meende de board hiermee vast te moeten voortgaan, ook al aangezien het bedrag, waarvoor de Society moet instaan voor dit schooljaar de $5000.00 niet te boven gaat.

De board meende de tuition (schoolgeld) als volgt te kunnen (voor)stellen:

Studenten	wonende binnen 10 mijl	: $3.50	per	week	voor	40	weken
	tussen 10 en 20 mijl	: $3.00	„	„	„	„	„
	tussen 20 en 30 mijl	: $2.50	„	„	„	„	„
	tussen 30 en 40 mijl	: $2.00	„	„	„	„	„
	boven 40 mijl	: $1.50	„	„	„	„	„

Voor alle geïnteresseerde studenten — of ouders — staat de weg nog steeds open voor informatie of inschrijving. Hoe meer studenten, hoe liever.

Ons eerste directe doel is — en dat is het waar ook vooral de Ontario Alliance bij geïnteresseerd is — een ononderbroken christelijke training voor onze toekomstige teachers, die wij zo brood-, ja meer dan broodnodig hebben; maar dan ook ons tweede doel, niet minder belangrijk is: een allround christelijke opvoeding voor hen, die straks het Koninkrijk van onze Heer Jezus Christus en ons nieuwe vaderland zullen dienen in leidinggevende posities.

Op ZATERDAG 13 SEPTEMBER a.s. verwachten wij daarom velen op de volgende algemene vergadering in de annex van de First Christian Reformed Church, te Hamilton, corner Charlton en Hess, om mee te bouwen aan dit uitermate belangrijk doel. Daar zullen naast rapporten van secretaris en treasurer ook nieuwe bestuursvoorstellen ter tafel komen. B.v. om nu definitief de constitution en by-laws te aanvaarden en om voor dit jaar een membershipsfee van $5.00 te stellen.

Verder zult U daar worden ingelicht over de plannen voor het komende jaar. Wij verzoeken U allen deze gewichtige zaak voortdurend met Uw gebeden, medewerking en offers te steunen.

En dan tot ziens op ZATERDAG 13 SEPTEMBER 's morgens om 10 uur in de First Christian Reformed Church te Hamilton.

Al J. Vanden Pol

Een Ontario Schooldag

Dat klinkt heel goed, zou ik zo zeggen, al heeft tot nog toe bijna niemand van een dergelijke dag gehoord. Calgary Toogdag, dat is heel iets anders. Dat klinkt niet alleen mooi, maar het is tevens een schone werkelijkheid, jaar in jaar uit, en we hebben van het programma voor dit jaar al weer in ons blad kunnen lezen. Vooral de enthousiaste verslagen, (Calgary is immers zo vreselijk ver), vervulden menigeen in Ontario met heimelijke jaloersheid. Iets, dat niet alleen CLA mensen, niet alleen predikanten, niet alleen principals of alleen Sundayschoolteachers, maar iets dat ons éénş per jaar a l l e m a a l ergens in Ontario samenbrengt, dat kennen we in dit deel van Canada nu eenmaal niet.

Maar dat betekent toch zeker allerminst dat die toestand, omdat we nu eenmaal in Ontario wonen, zo ook moet blijven? Laat het nu 1958 geworden zijn, voordat iemand hier op de gedachte kwam een grote Ontario Samenkomst te gaan organiseren, een beetje laat, u hebt gelijk, maar TE laat voor zoiets is het toch zeker niet?

In kringen van schoolmensen, om het nu zo maar eens uit te drukken, is de gedachte geopperd en meteen is er voeling gezocht met verwante instanties en vandaag de dag is er al een commissie van voorbereiding, plus één spreker bij voorbaat en een datum. Aan die spreker en datum valt door bijzondere omstandigheden feitelijk niet meer te tornen, maar de tweede spreker, de voorzitters, de plaats en nog heel wat meer, moet door die commissie nog bepaald worden. Maar laat ik U even duidelijk uiteenzetten wat er aan de hand is.

Zoals onze lezers bekend kan zijn, hebben we hier in Ontario drie verschillende organisaties op onderwijsgebied: in hollandse termen zou men dat noemen: één voor lager, één voor middelbaar en één voor hoger onderwijs, alle drie op de bijbel gegrond en met de naam van onze Koning Jezus Christus in de banier geschreven.

De eerste is de Ontario Alliance of Christian Schools, de tweede de Board of the First Christian High School in Ontario en de derde de Association for Reformed Scientific Studies, die gevormd wordt door leden in geheel Canada en de United States, maar waarvan het dagelijks bestuur in Ontario gevestigd is. Drie verschillende organisaties, elk werkend op eigen terrein, met eigen doel, die als de Here het zegenen wil, een kostelijke keten van drie schakels kunnen gaan vormen, die elkaar nodig hebben en elkaar tot dienst kunnen zijn.

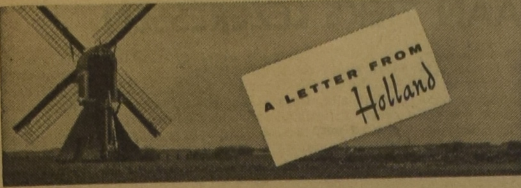
Deze drie organisaties hebben contact met elkaar gemaakt over de vraag naar een in het leven te roepen Ontario Schooldag, met het gevolg dat een commissie van voorbereiding is gevormd, bestaande uit driemaal twee afgevaardigden, namelijk Rev. H. A. Venema en Rev. R. Wildschut uit de eerste, Rev. A. J. J. VanderPol en Mr. K. Kapinga uit de tweede, en Mr. C. C. VandeRiet en Rev. F. Guillaume uit de derde organisatie. Deze commissie van zes gaat in de tweede helft van Augustus vergaderen en zal spoedig daarna wel van haar besluiten laten horen. Op allerlei manier zal U dan gedurende September onder ogen gebracht worden dat een Ontario Schooldag staat gehouden te worden, zodat men lang van te voren met de dag kan rekening houden en ieder die maar even kan dit groots evenement zal kunnen bijwonen.

Intussen ligt er het feit, dat de datum plus de ene spreker feitelijk al vast staan. Dat ligt aan de lang van te voren vastgestelde tournee van Prof. Dr. H. Dooyeweerd van Amsterdam, die we allen zonder onderscheid ook in Ontario verwachten. Het is gebleken, dat Zaterdag 11 October in het drukke program van deze hoogleraar kan vrij blijven voor ons.

Getracht zal worden die Zaterdag een hele dag te hebben met een morgen- en een middagvergadering in een zo centraal mogelijk te kiezen plaats.

Moge God ons in de voorbereiding van deze dag zeer voorspoedig maken en een wijdverspreid enthousiasme ervoor wekken, zodat we tezijnertijd de eerste Ontario Schooldag mogen ontvangen uit Zijn hand.

F. Guillaume

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Over de vrije veren, censuur in een vrij land, de Vierdaagse en andere wederwaardigheden in vacantie-tijd

In de vacantie (die voor ons persoonlijk al weer is afgelopen) kon ik me een beetje voorstellen hoe u in Canada aan Holland denkt.

Een paar weken lang hoorden we om ons heen een vreemde taal spreken, lazen we kranten waarin Nederland nauwelijks werd genoemd, zagen we landschappen zoals we die in eigen land niet kennen en moderne steden die in allerlei opzichten aan de onze ten voorbeeld kunnen zijn. Dat geeft 'afstand' en een beetje een andere kijk. Op de machtige zeestomers, die de verbinding tussen de Deense eilanden en het vasteland onderhouden, hebben we toch wel eventjes aan de vrije veren gedacht, die bij ons de gemoederen verontrusten. Het nieuws over het verbod van het blad 'Op den Uitkijk' bereikte ons via een nagestuurde Nederlandse krant, toen we met een gemengd Deens-Hollands gezelschap in een Deense bus zaten en het wekte bij alle Nederlanders levendige belangstelling en zelfs enige hilariteit. Wat er nu eigenlijk aan de hand was wist niemand in het Engels aan de Deense reisgenoten duidelijk te maken. Die hebben zeker niet begrepen was er voor grappigs was aan deze Hollandse perscensuur.

Of die vrije veren en dat Uitkijk-artikel nu werkelijk zo belangrijk waren? Misschien. Misschien niet. Ik weet alleen dat ze ons nu eenmaal interesseren, een beetje als we in het buitenland zijn en direct weer veel meer als we, in eigen land teruggekeerd, er als het ware middenin zitten.

Daarom vertel ik u dus dit keer over de vrije veren, over tijdschrift-censuur en wat daaraan vastzit, over de vierdaagse en wat andere wederwaardigheden in vacantietijd. In de hoop dat het u een beetje zal interesseren. En dat u het ons niet kwalijk neemt, dat wij ons met zulke betrekkelijke kleinigheden zo intens bezighouden.

★

Wat de vrije (Westerschelde-) veren betreft, het lijkt of onze Zeeuwsvlaamse landgenoten min of meer hun zin krijgen. In een motie heeft de Tweede Kamer uitgesproken, dat het vervoer van voetgangers, fietsers en bromfietsers over de Westerschelde kosteloos moet blijven. Althans voorlopig. Dat zouden we allemaal aan de in afzondering levende Zeeuwen graag gunnen. Het is echter zo, dat er behalve de Zeeuwsvlamingen nog veel meer Nederlanders zijn die met veren hebben te maken. Bijvoorbeeld de bewoners van Schouwen-Duiveland en van de Waddeneilanden. Ook die verheffen nu hun stem om vrije veren. En de vraag rijst wie dat allemaal zal moeten betalen. Vooral als de veerboten ook nog snel en comfortabel moeten zijn.

Intussen is voor het veer tussen Breskens en Vlissingen de 'Prinses Beatrix' in gebruik genomen, de mooiste en modernste veerboot in Europa, schrijft trots de krant. Wie zojuist het genoegen beleefd heeft, op een paar van de mooie en moderne Deense veerboten te varen, is geneigd dat niet voetstoots aan te nemen. Maar zolang we de 'Prinses Beatrix' alleen maar op de foto hebben gezien mogen we niet zeggen, dat het niet waar is.

★

In de tijd dat de gebeurtenissen in Irak en het daaropvolgend optreden van Amerikaanse mariniers de wereld schokten, hielden we ons in Nederland bezig met het verbod door de Marine-leiding (en later de Leger-leiding) van het tijdschrift 'Op den Uitkijk'. Wegens een daarin geplaatst hoofdartikel van Ds Okke Jager.

Laat ik u eerst uitleggen, dat 'Op den Uitkijk' een christeljk cultureel tijdschrift is en Ds Okke Jager een jonge, zeer bekende en vooral bij de jeugd zeer populaire Gereformeerde predikant-schrijver. Het verbod geldt natuurlijk alleen de plaatsen waar de marine en legerleiding iets te zeggen hebben; dus bijvoorbeeld haar kazernes en cantines. Wanneer een dienstplichtige in het ouderlijk huis of een openbare leeszaal 'Op den Utkijk' verkiest te lezen, kunnen de leger- en marineleiding daar in ons vrije land weinig aan doen. Vermoedelijk hebben ze door hun maatregel de belangstelling voor het christelijk-culturele tijdschrift niet weinig bevorderd. Wat bepaald niet de bedoeling was ....

Ds Jager had zich in het bewuste artikel, **De goden van de tijd,** scherpe kritiek veroorloofd op militaire aangelegenheden. Ze richtte zich o.a. tegen de wervingsmethoden (advertenties met de kreet: Zorg dat je erbij komt!) en tegen de leugen in een folder van het Ministerie van Oorlog: 'De militaire dienst zal uw jongen noch naar lichaam noch naar geest kwaad doen.' Daartegenover betoogde hij met tal van voorbeelden dat de militaire dienst de jongens, althans naar de geest, wél kwaad doet.

Ons christelijk volksdeel is, zoals u weet, over het algemeen zeer regeringsgetrouw. Daarom is het een vreemde en zelfs haast belachelijke figuur, dat een artikel in een christelijk tijdschrift van een Gereformeerd predikant tot deze maatregel heeft aanleiding gegeven. Door een (socialistisch) kamerlid zjn hierover vragen gesteld aan de ministers van Defensie en Justitie. En in tal van bladen, tot onze provinciale kerkbode toe, wordt over het voor en tegen van het artikel en de daarop gevolgde maatregel hevig gediscussieerd.

Belangrijk? In vergelijking met wat in het Midden-Oosten gebeurde misschien niet. En toch misschien ook wel. Wanneer van gebeurtenissen als die in Irak militair optreden het gevolg moet zijn is de geest welke de militaire machthebbers beheerst toch wel van groot gewicht.

★

Tenslotte nog wat vacantie-wederwaardigheden, vrolijke en droevige. De Vierdaagse is weer gelopen. Door duizenden wandelaars. In de omstreken van Nijmegen, waar dit wandelfestijn al sinds jaren tot de traditie behoort. De ongunstige weersomstandigheden hebben deze Vierdaagse-1958 tot een bizonder zware gemaakt, die de deelnemers nog lang zal heugen. Maar toch hebben bijna dertienduizend van hen de prestatie geleverd. En werden met bloemen ingehaald.

Op de grote Duitse auto-snelbaan (bij Stuttgart) heeft weer een ongeluk plaats gehad, waaraan een Nederlandse chauffeur schuld droeg. Een Nederlandse passagiersbus, die te snel reed, sloeg door een lekke band over de kop en botste tegen een Duitse auto. Vier Nederlanders (vacantiegangers) en twee Duitsers kwamen om het leven. Tegen de bestuurder van de bus wordt door de Duitse justitie een klacht ingediend wegens dood door schuld.

★

Door schuld werden in Haastrecht vijf boerengezinnen dakloos. Een beschonken maniak stak binnen anderhalf uur van een aantal boerderijen de volle hooibergen in brand. Als de brandweer arriveerde hielp hij even mee met het blussings- en bergingswerk. Om daarna ongemerkt te vertrekken en dezelfde misdaad bij een andere boerderij te verrichten. Tot vijf maal toe .... Ik had geen lucifers meer, anders waren er nog meer aangegaan, zei hij toen men hem in de politiecel had.

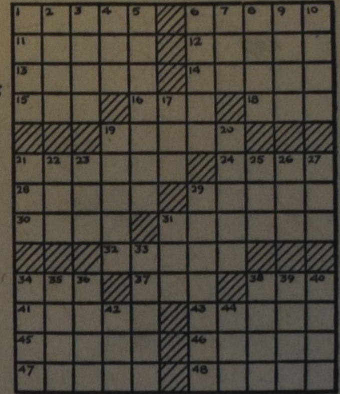
Weekly X-Word Puzzle

ACROSS

1. Put on, as salve
6. Aleutian island (poss.)
11. Stalin successor
12. Depart
13. Foreign
14. A pipe
15. Shem (var.)
16. Antelope
18. Research room (colloq.)
19. Branches
21. Gentle wind
24. Wicked
28. Unit of weight
29. Famous frontiersman
30. Finest
31. Noises
32. Nut covering
34. Resort
37. Cuckoo
38. Knave of clubs (loo)
41. Decree (eccl.)
43. String instrument
45. Performed
46. Land measures
47. Pathetic
48. Prices

DOWN

1. Arabian garments
2. Hawaiian goddess of volcanoes
3. Stiffly decorous
4. Recline
5. Chinese river
6. Photograph book
7. Thrice (mus.)
8. Appendage
9. Part of iris
10. A Slav
17. Born
19. Denominations
20. Capital of Korea
21. Cut, as the hair
22. Regret
23. Half ems
25. Prefix to German names
26. India (poet.)
27. Man's nickname
29. South American liberator
31. Coin (Jap.)
33. Dexterous
34. Begone!
35. Walk back and forth
36. Species of pier
38. Harbor
39. Opposite of windward
40. Magnitude
42. Over (poet.)
44. River (S. A.)

Thine IS THE KINGDOM

by James H. HUNTER

(76)

Only then was it discovered that Sorrell was not in the room. Borovitch had risen to go and look for him when Vasiloff waved him to his seat.
was not in the room. Borovitch had risen to go and look for him when Vasiloff waved him to his seat.

"I think we will all go in a body over to the island and see for ourselves what the professor is doing with his experiments. He is, no doubt, so absorbed in his work he forgets the time. The meeting is adjourned until we return."

In a body they walked across the little bridges between the islands, Vasiloff leading with Borovitch following behind until they reached Charity. The door was unlocked and with a dramatic gesture Vasiloff threw it open and said, "Comrades, Professor Sorrell and his great experiment which he will explain to you." The Russian stepped inside, the others crowding after him, to stare in horror at what they saw. Professor Sorrell lay on the floor, his sightless eyes glaring at the ceiling with two thousand rats dead in their cages around him.

It was Vasiloff who recovered first and shouted, "Outside, everybody, for your life!" Already some were beginning to feel groggy as they staggered out into the sunshine. Only Olga and Tresham were unaffected since they had set no foot in the house of death.

* * *

An unhappy bunch of comrades returned to the meeting place on Faith. Vasiloff was stunned by the turn of events and Borovitch raved like one possessed of a devil—which he was. He screamed for Singer when they left the laboratory, and when there was no reply, ran down into the basement. He stopped in amazement at the sight of Singer trussed like fowl and lying on the bed. Cutting the cords, he dragged him to his feet only to have him fall down in an inert heap. It was several minutes before the circulation was sufficiently restored in his limbs to permit him to move. Borovitch gave the guard a glass of water to revive him. Then the two men followed the others across to Faith. It was not until all were together that Borovitch permitted his henchman to tell his story.

Who it was that had tied him up and gassed the rats, Singer had not the slightest idea. He shuddered as he thought of what might have happened had he been placed in the death house itself.

Vasiloff said that Sorrell must have gone over to the laboratory not more than an hour before the meeting, since he had been speaking with him at breakfast time. It was an odorless gass and probably carbon monoxide. The setback to their plans was terrific, since it had robbed them at one stroke of their most potent weapon of terror, and, most of all, indicated that there was treachery somewhere. Already they were beginning to eye each other askance.

"You did not see this man at all?" asked Vasiloff harshly of Singer.

"No, comrade. It was pitch dark, and I had just come round on my patrol when he gripped me round the throat. Never have I felt such a grip. I thought he would break my neck."

"Did he say anything?" asked Borovitch with angry intensity.

"He said, 'One word and you are a dead comrade'."

"Was that all?"

"Yes!"

"Would you recognize his voice again?" growled the Russian fiercely.

"I am sure I would," replied Singer, "but I never heard it before."

"You have heard all the men in this room speak. Was the voice like any of theirs?"

"Not at all!"

Borovitch seemed disappointed.

"This is a setback, comrades," said Vasiloff, "but it must not be allowed to interfere with our plans. After all, Professor Sorrell's weapon was only a hypothetical one to be used to enforce our demands, if necessary. I do not think it will be a great loss since we have an even more potent weapon almost in our posession in the form of a ray of tremendous power developed by Dr. Tresham. In one of the most brilliant achievements of espionage we disposed of the scientist and had his place taken by his brother who has secured all his secrets for our glorious cause. He will himself tell you something of what he has done. Dr. Tresham."

A great burst of applause greeted the scientist as he stood up.

Malcolm looked across at Olga and saw the lines in which her face was set. She had opened her handbag and taken out a little powder puff with which she dabbed her nose. She did not close her bag, but kept it open with her fingers inside. There was a tense silence and every man in the room strained forward as Dr. Tresham started to speak. Even the Russians seemed to feel the drama of the moment. The only one apparently unconcerned was the man on his feet.

"You wish me to tell the story of Dr. Tresham and his inventions, and I will. Once upon a time there were two brothers who were twins. One joined the ranks of the communists and went to Moscow, the other came to Canada and became something of a scientist along the lines of nuclear research. In Moscow the idea was conceived by our chairman of today to send the communist to Canada, dispose of his brother, the scientist, and take his place, trusting to their amazing likeness to carry the scheme through. It was a brilliant idea and succeeded—er completely."

Vasiloff rubbed his hands and beamed upon the assembled comrades. Olga's face was haggard and Borovitch looked like a fiend from the pit. Before the speaker could go on, there was an interruption at the door and the sound of voices raised in expostulation. Bolivar was evidently trying to keep someone out who was equally determined to get in. Borovitch rose to his feet and went to the door, shutting it after him.

"Better wait until Comrade Borovitch comes back," said Vasiloff, "and we will have no further interruptions."

The scientist stood quietly waiting. He looked out of the window on the peaceful scene before him where the waters of Lake Rosseau lay in beauty, reflecting the smile of God. Then the door opened and Borovitch came in. With him was Lester Trager. The Russian came forward to where Dr. Tresham stood calmly waiting and, pointing his finger at him, said, "Comrade Trager, who is that?"

With a fearful oath, Trager cried, "It is Dr. Malcolm Tresham, the scientist."

(To be continued.)

MIJN SCHILT ENDE BETROUWEN
SIJT GHY, O GODT MIJN HEER,
OP U SOO WIL ICK BOUWEN
VERLAET MY NEMMERMEER.

H. k. h. prinses Wilhelmina geniet, na vijftig moeilijke regeringsjaren, thans te midden van haar volk van een welverdiende rust. Hoewel de prinses zich slechts een enkele keer in het openbaar vertoont, staat de verjaardag van "de oude koningin" met name bij vele ouderen onder ons nog altijd in het centrum der belangstelling. Zondag 31 Augustus a.s. hoopt hare koninklijke hoogheid reeds haar achtenzeventigste verjaardag te vieren, zodat zij de leeftijd der zeer sterken dicht is genaderd. Moge aan haar, die ons volk zo lief is, nog een gezegende levensavond worden beschoren.

EEN BRIEF AAN ZIEKE LEZERESSEN

Ik heb U wel wat lang laten wachten deze keer, en misschien hebt U wel gedacht dat ik U zou vergeten! Dat is echter niet het geval hoor, maar in de drukke zomer en vacantietijd wordt je aandacht door zoveel dingen in beslag genomen dat men nauwelijks tijd heeft om rustig te denken en te schrijven.

Zieken verwachten ook nog iets anders dan alléén een gesprek over ziekten en kwalen en de bedroefden zuchten zo vaak dat toch eigenlijk niemand in hun smart kan afdalen. Nee, een gepast woord zullen we moeilijk kunnen vinden als we niet Gods Woord hadden om ons te helpen! Speciaal in het boek der psalmen staat voor iedereen hoe zwaar bezocht en beproefd een gepast woord. Aan de avondmaalsdisch waaraan we voor enkele weken weer mochten aanzitten dacht ik aan U toen na de bediening van de sacramenten de gebruikelijke psalm (103-1-13) werd voorgelezen.

Women's Corner
Editor: Mrs. C. WITT
R.R. 4 — Trenton, Ont.

Wat een bemoediging, -die al Uw krankheden geneest, ons leven verlost van het verderf en ons kroont met goedertierenheid en barmhartigheden enz. Lees nog maar eens over. Als we dit alles goed op ons in laten werken weten we dat we nooit alleen staan in de strijd en de moeiten van het leven. Ja onze langdurige zieken kunnen soms zo hunkeren naar het opgaan met de gemeente op de dag des Heren, en zij die het voorrecht smaken om te kunnen opgaan zijn daarin soms o zo slordig.

Zelfs op de avondmaalsdag zijn er velen die alleen maar komen om brood en wijn te gebruiken maar het niet de moeite vinden om samen als gemeente te danken voor de genoten weldaden! Als onze Heiland op zo'n moment eens plotseling voor ons stond en ook ons vroeg, waar zijn de negen? Hebben er niet zovelen aan de disch aangezeten, en vergeten ze nu om samen daarvoor dank te brengen? Vanwaar deze lauwheid en laksheid? Wij zijn toch vaak zulke lauwe Christenen! Ook ten opzichte van U m'n zieke en bedroefde zuster. 's Heilands woorden waren vol van ernst toen Hij sprak Voor zover gij dit aan een van- mijn minste broeders en zusters hebt gedaan zo hebt ge dat **mij** gedaan. Maar om nu op Ps. 103 terug te komen, wat een troost straalt hieruit voor het kind van God. Gelijk zich een Vader ontfermt over de kinderen, ontfermt zich de Here over degenen die Hem vrezen. Ja Hij ontfermt zich over U op het ziekbed, als pijn U verteert en angst voor wat komen gaat het zo benauwd kan maken! En U m'n bedroefde, Hij plaagt niet uit lust tot plagen, maar juist omdat Zijn ondoorgrondelijke liefde tot U uitgaat. Hij neemt soms weg wat wij niet menen te kunnen missen, soms man of vrouw en ge denkt alleen de weg niet verder te kunnen gaan. Ziet ge dan niet het kruis dat Hij voor U aandraagt, Hij zegt het immers volg mij! Mijn juk is zacht en mijn last is licht. Soms neemt Hij een van onze lieve kinderen. Waarom toch vraagt ge? Misschien omdat er in dit kind wat goeds was weggelegd voor HEM. Wij weten niet en verstaan niet, óf heel weinig wat 's Heren bedoeling met ons zijn. En toch wij weten het wél, Hij wil ons door dit alles louteren en heiligen. Juist die Hij liefheeft beproeft en kastijd Hij. Vaak moeten wij lang wachten op volledig herstel, soms ook blijven de lidtekens achter, ons ten goede!

En als we ons eenzaam gevoelen, bid dan veel, m'n zuster, want dat maakt ons met God gemeenzaam. Onze Heiland was zelf in z'n bitterste nood van God verlaten, maar dat zijn wij niet. Immers in de grootste smarten blijven onze harten in de Heer gerust! Niemand kan troosten als Hij! Wij moeten echter door vele verdrukkingen ingaan in het koninkrijk der hemelen. Wij kunnen dit dikwijls niet rijmen, wij menen zo ons best te doen, waarom toch al deze tegenspoeden. Vraag U echter eens af als Uw pad op rozen ging en alles voor de wind mocht gaan, waar bleef ons hemelverlangen? Neen Christus heeft ons geleerd dat wij door vele verdrukkingen zullen ingaan in het koninkrijk der hemelen. Niet alleen dat we met ziekte, armoede en teleurstelling of zwaar verlies worden bezocht, ook oorlogen en geruchten van oorlogen zullen ons beangstigen! Ook nu staan de volkeren der aarde tot de tanden gewapend weer tegen over elkaar en we vragen angstig wat **dit** weer mag worden, en hoever de groten der aarde in zondige hoogmoed kunnen gaan, of gedwongen moeten gaan. Dat ons aller leven een damp is en als gras verdort weten we maar al te goed en Koningen en overheden gaan allen de zelfde weg. Tronen wankelen ook nu weer, en zij die een machtspositie bekleden worden weer ernstig bedreigd. Het leven van een jonge vorst is wederom schielijk afgesneden. Dit alles beleven we in onze nu weer veelbewogen dagen. Maar ondanks alle besluiten die er vallen blijft Gods troon onwankelbaar en onaantastbaar. Hij is en blijft dezelfde, en vergeten we het maar nooit "zo hoog de hemel is boven de aarde, is zijne goedertierenheid geweldig over die Hem vreezen!"

BOEKBESPREKING

Bijbel en Arbeid, door Ds. A. Hilbers, no. 21 van de uitgaven van 't Ds. H. Janssen-fonds. Adres: Anna van Burenlaan 73, Haarlem, Nederland.

Uitzicht op inzicht, no. 22 van dezelfde reeks, door P. Wardekker.

Het "Ds. H. Janssen-fonds" is een stichting ter verspreiding van lectuur, speciaal ter voorlichting van de jeugd der Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland. Wij ontvingen de twee nieuwste uitgaven, hierboven vermeld.

Ds. Hilbers, tot voor kort predikant der Chr. Geref. Kerk te Enschede-West (thans te Leeuwarden) schrijft over het vraagstuk van de arbeid op deskundige wijze. Hij heeft niet alleen veel lectuur bestudeerd, maar heeft zelf midden in het arbeiders-leven gestaan. Het blijkt uit dit geschrift, dat het Woord Gods licht verspreidt ook over de arbeid en de daarmede samenhangende vraagstukken. Bepaald actueel met het oog op de situatie in Canada (denk aan de basis van de C.L.A.), is, wat we lezen op blz. 13: "Wie de Heilige Schrift elimineert uit de wereld van de arbeid, houdt een gesaeculariseerd arbeidsveld over. Hier heerst Gods vloek."

De opmerking op bl. 36 betreffende het angst-motief, dat mede ten grondslag zou liggen aan het bestaan van de Free Ref. Church of Canada (waarom alleen deze genoemd?), had de schrijver beter achterwege kunnen laten. Er is al vaker in ons blad op gewezen, dat iemand, die niet zelf een tijd lang met de immigranten heeft meegeleefd, niet in staat en niet bevoegd is een juist oordeel te vellen over bepaalde toestanden en omstandigheden. Wie zich niettemin toch hieraan waagt, slaat gewoonlijk de plank mis.

Het boekje van P. Wardekker wil leiding geven op het gebied van het kerkelijk jeugdvormingswerk. Het geeft daartoe zeer waardevolle aanwijzigen. Vooral zij, die leiding hebben te geven, kunnen er veel uit leren.

Toch meen ik, dat onze jeugd in Canada over het algemeen, aan lectuur, als ons in deze twee uitgaven geboden wordt, ontgroeit. Velen lezen gemakkelijker Engels dan Nederlands. Vooral het boekje van P. Wardekker zal voor de meesten te zwaar zijn, niet alleen vanwege de stijl, maar ook vanwege de inhoud. Mijns inziens terecht heeft iemand al opgemerkt, dat het boekje iets afmattend dissertatie-achtigs heeft. Maar wie er doorheen worstelt, zal zich verrijkt gevoelen en anderen van die rijkdom kunnen mededelen.

St. Thomas. Jack Overduin.

"DE ZONDE, I, Oorsprong en Kennis Der Zonde," by Dr. G. C. Berkhouwer; Kok, Kampen, 1958.

Professor Weiman of Chicago University once remarked that if one was ignorant of what had already been said, he might think he had said something original. In this volume, as in all his writings, Dr. Berkhouwer reveals himself to be well aware of what has been said on this subject. He is also well able to express his own contributions in clear terms. This book offers a penetrating discussion of the origin of sin, especially as such relates to the absolute dictum, "Deus non Cause Peccati." The same thoroughness characterizes the study of the law and the Gospel as these bear upon the knowledge of sin. There is much material here that is pertinent to the treatment of the Heidelberg Catechism and can be so used with profit.

The style is always clear and direct — a remarkable achievement when one considers the weight of the material under discussion. The author does not deal in philosophic abstractions. He anchors all his conclusions to Scripture. The entirety is Scripturally orientated, rather than buttressed with some isolated texts as the older dogmatics often was. This material can be profitably read by the layman.

The frequent, and generally favorable, reference to Bavinck attests to the penetrating insight of this theologian who wrestled with the perennial problems of theology with masterful acumen. It is indeed difficult to say something truly original. Read this book and decide for yourself whether Dr. Berkhouwer has said anything new on an old subject. Even if you should conclude that he has not, you will have to admit that he knows very well what others have said; that he gives clear expression to what he has to say; and that he does all this in the context of the present. That is a great contribution to any day and age.

T. C. Van Kooten,
Hamilton, Ontario.

DE BELIJDENISGESCHRIFTEN, van de Nederlandse Herv. Kerk. Uitg. Boekencentrum, Den Haag.

Een handig bundeltje van de belijdenisgeschriften naar artikel X van de Kerkorde van de Nederlandse Hervormde Kerk, keurig uitgegeven in een herziene tekst. Het bevat de Algemene Geloofsbelijdenissen zoals de Apostolische, Nicea, Athanasius (Quicunque) en de drie formulieren van enigheid, alle met een korte toelichting en tenslotte de Catechismus van Geneve, geschreven door Johannes Calvijn. Tevens bevat het een Verantwoording en een Register van Bijbelplaatsen.

ALS DE DEUREN OPENGAAN . . .

De tijd gaat snel, vinden wij. Het is nog maar een paar weken geleden dat de kinderen vacantie kregen en toen dachten wij allemaal: wàt een lange vacantie! en nu is het al haast weer September.

Voor onze kinderen die al een paar jaar naar school gegaan zijn is het naderen van de Septembermaand niets bijzonders. Sommigen van hen zijn blij omdat het niet meevalt om al die tijd niets regelmatigs te doen te hebben. Maar anderen zien het komen van de eerste schooldag in September met gemengde gevoelens tegemoet: het zijn de liefhebbers van het buitenzijn die zo denken of ook de leerlingen die niet zo goed mee kunnen komen.

Er is nog een derde groep, welke bestaat uit de aanstaande eersteklassers. Wat denken zij van de school?

De moeders onder ons zitten al weer te prakkizeren wat ze nog doen moeten om de kinderen school-klaar te maken: welke broeken moeten nog nagekeken, welke blouses nog gerepareerd? De oudere kinderen beginnen al te babbelen over: "ik kom van 't jaar bij miss die-en-die; en van 't jaar ga ik breuken leren, en dàt is moeilijk!" en de kleintjes die naar de eerste klas gaan, zitten in afwachting. Zij zijn beinvloed door wat zij van hun oudere broertjes en zusjes gehoord hebben en veel van hun verwachting van de school is gebaseerd om de ervaringen door oudere kinderen opgedaan.

Professor Waterink onderscheidt twee fasen of tijdvakken in het leven van een kind. In de eerste plaats is er de tijd van het zorgenloze exploreren, van het spelen en van het vertrouwd worden met de dingen. Deze periode duurt voor de meeste kinderen ongeveer zes jaar. Dan komt de tweede fase: het naar school gaan.

Wanneer Uw kind straks voor het eerst naar school gaat, is het dan klaar voor de school? We bedoelen niet of zijn bluejeans dan wel goed passen of zo. Wij bedoelen wat anders. Bijvoorbeeld: weet Uw kind waar hij woont? Weet hij zijn voor- en achternaam? Ik hoorde eens van een teachter het volgende verhaal. Begin September kwam met de nieuwe eerste klas een jochie binnen en zijn naam was Johnny. De juffrouw vroeg hoe hij nog meer heette. Het antwoord was wéér: Johnny. En Johnny wist niet waar hij woonde, hij wist helemaal niets. What to do? De juffrouw gaf het kereltje een briefje mee. Doch het duurde twee weken eer de ouders het mee naar school gaven en in de tussentijd had de juffrouw al uitgevonden wie Johnny precies was.

Dat was verkeerd. Want wat is het geval? Johnny heeft tot zijn zesde jaar in een wereldje geleefd dat het zijne was. En in dat wereldje nam moeder de grootste plaats in. Moeder was zijn grote vriend. Aan haar vertelde hij zijn belevenissen. Bij haar liep hij in en uit het huis. Voor haar was hij Johnny, "mijn Johnny". En plotseling komt er een dag die al heel naar begon: breakfast moest vlug gegeten worden en de kleren die hij aanhad waren een piezeltje netter dan gewoonlijk. Toen het eten op was, moest hij een grote gele autobus in, waarin allerlei schreeuwende kinderen zaten. Johnny moest naar school. Met zijn vrijheid was het gedaan. En mamma ging niet eens mee! Mamma, die altijd luisterde, liet hem zonder meer in de steek. Vroeger mocht hij nooit ergens alleen heen gaan, ergens ver weg, en nu moest hij zomaar zijn weg vinden.

Sommige kinderen kunnen hier niet tegen en zullen zich op school moeilijk aanpassen. Daarom is het beter dat moeder, wanneer zij auto kan rijden, haar kind de eerste keer zelf naar school brengt. Dan voelt Johnny ook dat hij officieel is "overgedragen" aan de juffrouw en dan is hij ook gerust dat moeder wel weet wat de school is: ze is er immers zelf geweest?

Het klaar-zijn voor school houdt nog meer in. Niet alle kinderen die zes jaar geworden zijn, zijn klaar voor de school. Sommigen kunnen nog niet goed praten en spreken nog een baby-taal. Dan is zo'n kind nog niet klaar voor de school. Een schoolkind moet niet krom meer praten. Het moet in staat zijn om "fatsoenlijke" korte zinnen te maken. En daar hapert het heus nog wel eens aan.

Er is nog een ander belangrijk punt. Veel kinderen komen naar school terwijl zij nog niet goed in staat zijn om zich aan te kleden. In sommige gevallen is het nog de schuld der ouders ook. Sommige kinderen komen in de winter naar school, gestoken in een eendelige snowsuit met een lange ritssluiting, laarsjes met een springsluiting en natuurlijk heeft moeder er vijf minuten druk werk aan gehad om de kleine op dragelijke wijze in zijn wintergewaad te steken. Nu komt het speelkwartier op school en de zon schijnt: de kinderen mogen naar buiten. Maar Klaasje vecht tien minuten met z'n kleding, heeft de 'zipper' half dicht en zal net naar buiten gaan of daar gaat de bel al weer. Pech gehad, Klaasje!

Maar waarom helpt de juffrouw dan niet even? Nee maar, moeder had vijf minuten werk met één kind, hoe kan de juffrouw dan zo'n dikke twintig kinderen helpen? En als Klaasje de enige is, dan gaat de ene helft van de klas denken dat Klaasje een onhandige stumperd is, die nog door juf geholpen moet worden en de andere helft gaat jaloers worden om de aandacht die hij krijgt en gaat óók liggen zeuren om geholpen te worden. Daarom doen ouders er wél aan met er voor te zorgen dat de kleding doelmatig is.

In het voorgaande spraken wij alleen maar over dingen met betrekking tot het kind. Wij hebben nog niets gezegd van de gevoëlens van het kind. En daarmee moeten zowel de school als het gezin rekening houden. Toen Johnny nog bij moeder thuis was, deed hij alles op zijn eigen wijze. Wilde hij spelen, goed, dan bedacht hij een eigen methode. Natuurlijk ging dat niet op wat het eten betreft, want daartoe bepaalde moeder de methode. Maar daar weet Johnny niets meer van: zijn eetmethode werd hem van zuigeling af aan door zijn moeder bijgebracht en daarvan herinnert hij zich niets. Nee, maar eenmaal op school moeten hij en alle kindertjes de dingen doen zoals de juffrouw het zegt. Dat valt niet mee nadat je zo lang baas over je eigen methoden bent geweest. Waarom moet je dat potlood nu juist zó vasthouden? Kan dat niet anders? Nee, dat wil de juffrouw niet.

Sommige kinderen, vooral de erg zelfstandigen, vinden de overgang van de ene phase naar de andere daardoor erg moeilijk.

Maar er is nog veel meer. Johnny was er aan gewend dat hij de dingen deed volgens zijn eigen tempo. Zelf bepaalde hij hoe vlug de dingen gedaan moesten worden. Het eten was weer de uitzondering natuurlijk. Maar op school gaat alles veel te vlug óf veel te langzaam. En het een en het ander is erg onplezierig voor hem. Voor de langzame kinderen is de school een kwelling omdat zij zich zo vreselijk haasten moeten en voor weer anderen is het een vervelende plaats omdat je er lang niet genoeg te doen krijgt.

Bij het ingaan van de tweede kinderphase ondervinden kinderen ook vaak moeilijkheden bij het aanpassen doordat zij zich volkomen van hun vrijheid beroofd voelen. Toen zij nog thuis waren, konden zij bijna doen en laten wat zij wilden. Zat je op de stoep voor de deur en had je zin aan schommelen, dan deed je dat. Maar op school zit je een plaatje te kleuren, maar denk maar niet dat je naar de schommel mag, no, sir!

Wij weten ons nog wel een en ander te herinneren van de eerste schooldag, doch de fijne kneepjes zijn ons ontgaan. En daarom begrijpen wij ook de moeilijkheden van onze kleinen niet goed meer. De overgang van de ene phase naar de andere is een revolutie, waaraan slechts weinigen ongeschonden ontkomen.

Wat veel kinderen erg tegenvalt is het feit dat door het naar school gaan ook thuis alles verandert. Hun ouders zeggen dan: "als je kind naar school gaat, verlies je hem", doch vergeten dat eerst het kind de ouders verloor. Want wat is er aan de hand?

Wij hebben al opgemerkt dat in de eerste phase het kind bij moeder leefde. Moeder deelde zijn vreugde en smart. En moeder luisterde ook altijd naar hem. Maar op school is alles anders. De juffrouw kan niet naar al die lange verhalen van al die kinderen horen. Daar is ze te druk voor omdat er zoveel kinderen zijn. En wanneer het zo is dat Johnny de school maar een naar ding vindt, dan kan hij dat toch kwalijk aan de juffrouw van de school gaan vertellen, waar of niet? Dus dat moet thuis dan maar verteld worden. Maar thuisgekomen ondergaat hij de grootste ontnuchtering van zijn leven: hij vertelde zijn bezwaren en zijn kleine verdrietelijkheden en stilletjes hoopt hij dat moeder zeggen zal dat hij de volgende dag dan wel thuis mag blijven. Maar niets hoor, moeder lacht om zijn verhalen en de volgende dag moet hij er wéér heen. Wat vreselijk: moeder heeft niets begrepen van zijn verdriet! Moeder heeft gelachen en vader heeft gezegd dat hij niet als een baby moest praten, hij was immers geen baby meer! Wat lelijk van vader: dat hij geen baby meer was, wist hij zelf ook wel.

Daar hebt u het nu. Het kind is diep teleurgesteld in zijn ouders. Haastig neemt hij zich voor om voortaan niets meer te zeggen. De volgende dag verteld hij iets aan de juffrouw en die luistert vol aandacht. En nu wordt het moeilijk voor Johnny. Hij heeft een hekel aan die nieuwe school. Dat is punt één. Hij houdt wél van thuis. Dat is punt twee. Maar thuis wordt er om hem gelachen en op school niet. Wat moet hij nu van dit alles denken?

Een paar maanden later blijkt het dat Johnny niet zo goed is op school als wel van hem verwacht werd. Geen wonder: hij kon zich niet goed aanpassen. Zijn tempo en zijn wijze van doen waren anders. En somehow verloor hij het vertrouwde contact met thuis en het duurde weken voor hij aan de relatie school-thuis gewend was geraakt.

Wanneer Johnny naar school gaat in September moeten wij hem met begrip en geduld helpen om aan de school te wennen. Dat is beter voor hem en voor zijn ouders. Als Johnny zich snel aanpast, wordt hij een gelukkig, 'well-balanced' kind.

En dat is héél belangrijk.

Wm. R. Rang

BOEKBESPREKING

JAAP EN GERDIENTJE, door Anne De Vries. Uitg. G. B. Van Goor Zonen, Den Haag, Nederland.

Dit is een kostelijk kinderboek, zoals Anne De Vries die schrijven kan. Onze kinderen hebben avond aan avond voor een lange tijd genoten van het verhaal. Het viel ons op, dat het verschil in omstandigheden van land, klimaat enz. vrijwel geen hindernis voor de kleintjes betekent. Dat is stellig ook te danken aan de vaardigheid van de schrijver, die de eenvoudige dingen zo voor het kinderoog kan laten leven.

Ook uit opvoedkundig oogpunt is dit mooie Christelijke kinderboek een hartelijke aanbeveling waard. Het is geschikt voor kinderen van 5 tot 10 jaar.

HIELKO VAN OALTJE, door Wolf Meesters. Uit. J. H. Kok, Kampen.

Van dit meesterwerkje van "de Groningse Anne De Vries" is een herdruk verschenen. Het verhaal van de arbeidersjongen in Groningen gedurende de crisisjaren heeft nog niets van z'n aantrekkelijkheid verloren en zal niet alleen door Groningers, maar door alle Nederlanders in Canada nog ten volle genoten kunnen worden. De uitgave is als gewoonlijk uitstekend verzorgd, vooral de prachtige prenten van N. J. Bulder verhogen de waarde van dit boek, dat wij aanbevelen voor elke boekenkast en zeker voor de kerkelijke bibliotheken.

CONTACT GEZOCHT

WIE KAN ONS HELPEN

aan het adres (of aanwijzingen daaromtrent) van

JERRY (JELLE) REITSMA

voorheen te Echten, Friesland. Vorige verblijfplaatsen: Smithers en Yukon District.

Inlichtingen gaarne aan:

Rev. Louis Tamminga,
Box 385, Smithers, B.C.

DE VAART DER VOLKEN

(Vervolg van pagina 1)

Conferentie in China

Het bericht over een geheime bijeenkomst van Chroestjow en Mao Tsje Toeng, geeft een van de meest belangwekkende problemen van de internationale verhoudingen een plaats in ons gedachtenleven. Afgezien van de inhoud van het gesprek en van de publicatie, die voor samenvatting van het resultaat van de besprekingen wil gelden, is er allerlei bij op te merken, dat van betekenis kan zijn voor de naaste toekomst.

In de eerste plaats is van belang het feit, dat Chroestjow zo plotseling naar China is vertrokken van groot belang. Bij de ontwikkeling van de laatste weken heeft China een zeer ondergeschikte rol gespeeld. Anders was dit met India, dat terstond na het uitbreken van de crisis in het Midden Oosten door de Russische machthebber als belanghebbende naar voren werd geschoven. Bovendien was een aanvaarding van een bespreking binnen het kader van de Veiligheidsraad, zelfs als deze alleen maar een voorbereidend karakter droeg, een bewijs, dat Rusland accoord ging met het feit dat, het nationalistisch China, dat van Tsjang Kai Sjek in het debat werd betrokken, omdat het nationalistische China nog altijd een vaste plaats inneemt in de Veiligheidsraad. Twee oorzaken dus voor Mao Tsje Toeng om zich ontevreden te betonen. Theoretisch zou men kunnen opmerken, dat er niet zo grote reden was voor ontevredenheid, omdat China zo weinig eigen belang had bij het Midden Oosten. Maar dit is toch niet geheel juist. Want toen er moeilijkheden waren gerezen tussen Polen en Hongarije aan de ene zijde en Moskou aan de andere zijde, wist men in Moskou zeer goed de hulp van Tsjoe en Lai in te roepen, teneinde door diens optreden als scheidsrechter de verhoudingen in het Europese communisme weer zuiver te maken. Indertijd hebben wij op de grote betekenis van dit optreden van een chinese staatsman bij de regeling van Europese zaken gewezen.

Maar er is nog een tweede reden voor de regering te Peking om ontevreden te zijn. Bij het opstellen van een topconferentie speelt de verhouding tussen Moskou en Washington een beslissende rol. De regering te Washington heeft het rode china nooit erkend. Indien dus Moskou accoord is gegaan met het uitschakelen van Mao Tsje Toeng uit de topconferentie betekent dit tegelijkertijd, dat het Amerikaanse standpunt hier is aanvaard. Tot dusver had men er altijd angstvallig voor gezorgd, dat er geen contact nodig was tussen de afgevaardigden van het Rode China en die van de Verenigde Staten, maar indien men thans zo uitdrukkelijk, waar het om het communisme ging, de gehele afscheiding tussen beide nog eens weer ging wettigen, zou men een slag in het aangezicht geven van de leiding van de grootste en oudste staat van de wereld.

Verschil van inzicht

Er is echter nog iets, dat reden geeft tot nadenken. Degenen, die een ander gaat opzoeken heeft die ander nodig. Indien dus Chroestjow in deze hachelijke ogenblikken, zich de moeite getroost om zulk een lange en vermoeiende reis te gaan maken, kan men tevens aannemen, dat de Rus de Chinees nodig heeft. Het gesprek tussen beide, is dus afgezien van het feit, of de oorzaak gezocht moet worden aan de zijde van Moskou of wel uit ontevredenheid in Peking, een bewijs, dat Croestjow niet zo sterk is, als hij wel wil doen voorkomen.

Maar van veel groter betekenis is de vraag, of er reeds zonder crisis in het Midden Oosten wel overal overeenstemming bestaat tussen de regeringen te Moskou en te Peking. Het is uitgesloten, dat China het grootste en oudste rijk van de wereld zich zou lenen tot het bekleden van een ondergeschikte rol. Het Chinese volk is, hoewel voor een belangrijk gedeelte gedompeld in de grootste armoede, een trots volk met een zeer groot gevoel van eigenwaarde. Het gevoelt zich door zijn geschiedenis en door zijn cultuur ver verheven boven alle andere volken. Het ontwikkelt tevens een ongebroken spankracht, die in de laatste jaren bij de herleving van China wel overduidelijk gebleken is. Overal in Zuid Oost Azië komt men een opvallende uitbreiding van de Chinese invloed tegen. In Thailand, in Malakka, in Indonesië, in Indo China. Daarom is het volgens kenners van het Chinese volk vrijwel uitgesloten, dat een vreemde ideologie als het communisme in zijn Russische vorm door het Chinese volk blijvend zal worden aanvaard. De leiders van China zullen natuurlijk de Russische hulp voor hun wederopstanding aanvaarden, vooral omdat de Amerikanen zich vastgebeten hebben in het China van Tsjang Kai Sjek. Maar het is ondenkbaar dat China op de duur zijn marsroute zal laten bepalen door de regeerders in Moskou. China volgt zijn eigen weg.

Die eigen weg is overigens op verschillende punten reeds duidelijk zichtbaar.

Het begrip tijd en het begrip afstand zijn voor een oosterling nu eenmaal anders dan voor iemand uit de westerse wereld. Rusland aan het Tweestromenland, betekent Rusland aan de Perzische golf, dat is Rusland aan de Indische Oceaan en dat is voor China helemaal geen blij vooruitzicht.

Een ander communisme

Bovendien moet men altijd in het oog houden, dat het communisme van Mao Tsje Toeng in wezen is boerencommunisme, agrarisch communisme en niet industriëel communisme. Mao Tsje Toeng heeft in de Chinese boer de onverwoestbare en onoverwinnelijke kracht ontdekt van China. Ook in dit opzicht gevoelt men in China niet voor een gelijkschakeling van het Russische industriëele en Chinese agrarische communisme. Ook passen de ideologie van het marxisme en die van het Chinese volksgeloof niet bij elkaar. Reeds thans is het zo, dat men in China de verschillen tussen beide en de tegenstrijdige consequenties van beide stelsels telkenmale ontmoet. Het is waarschijnlijk, dat in de strijd tussen beide de Chinese opvatting het zal winnen, zoals reeds zoveel vreemde leerstelsels door het Chinese volk zijn opgenomen.

Bezien wij nu het verstrekte communique. De betuiging van algehele overeenstemming zegt natuurlijk in positieve zin weinig. In negatieve zin houdt zij in, dat het nodig was deze overeenstemming te accentueren, wat wijst op het bestaan van geschillen, die zo ernstig waren, dat deze betuiging van overeenstemming nodig was. Deze betuiging van overeenstemming zegt dus niet meer dan de noodzaak van de beraadslaging zelve.

Bovendien is het klaarblijkelijk op het ogenblik niet in het belang van China, dat er een derde wereldoorlog uitbreekt. China is in de periode van de wederopbouw. Waarom zou China zich thans in een avontuur gaan storten. Ter zee is China nog weinig machtig en Formosa is dichtbij als aanvoerbasis voor de verzorging van aanvallers.

Zou het ook zo zijn, dat het initiatief van de bijeenkomst van China is uitgegaan en dat dit land bedoelde Rusland van een te sterke agressie af te houden? Dan zou er veel van de inhoud van het communique begrijpelijk zijn. Indien echter het initiatief van Rusland is uitgegaan, dan moet Rusland iets hebben van zijn partner. Wat? Het kan moeilijk iets tastbaars zijn, zoals indertijd de bijeenkomst van Stalin en de Japanse minister in het begin van de wereldoorlog bedoelde. Toen was de voorlopige neutraliteit van Japan ten opzichte van Rusland het voornaamste doel. Zulk een belang heeft Rusland op het ogenblik ten aanzien van China niet, omdat China met Rusland een bondgenootschap heeft, terwijl indertijd Japan een bondgenootschap met de vijand van Rusland, namelijk met Duitsland, had. Is het misschien zo, dat Chroestjow een verlies punt ziet aankomen, zoals Rusland zo vaak reeds op internationale conferenties heeft moeten incasseren en dat Chroestjow daarom zich een zekere prestigewinst wenst te verschaffen door zijn bespreking met China? Voorlopig tast men daarover in het duister. Maar het schijnt wel vast te staan, dat de positie van China is verstevigd. Het rode China heeft doen zien, dat het bij de regeling van de wereld aangelegenheden wil worden erkend. Als zodanig is het onderhoud zeker van gewicht.

(Uitgezonden voor de N.C.R.V.)

INGEZONDEN:

Orgelconcerten van Jaap Dragt

Calvin College heeft de jonge Amstelveense organist Jaap Dragt uitgenodigd om deel te nemen aan de Church Music Conference die van 19-22 Augustus te Grand Rapids wordt gehouden en een serie orgelconcerten te geven in September.

Ook in Zuid-West Ontario zullen velen van het talent van deze bijzonder bekwame organist-componist kunnen genieten.

De Central Presbyterian Church te Hamilton, (dicht bij de Chr. Ref. Church) is aangevraagd voor een concert op Zondagavond 28 September, om half negen.

De volgende avond is gereserveerd voor de Knox Presbyterian Church te Burlington, waar een nieuw barok-orgel is opgesteld, gebouwd door een Duitse orgelbouwer.

Een of meer volgende avonden zijn nog beschikbaar voor b.v. St. Catharines, Toronto, Brantford, London of Sarnia, indien er voldoende belangstelling voor bestaat en er een kerkgebouw met een behoorlijke orgel, waarop de grote orgelwerken van Reger en Franck tot hun recht kunnen komen, beschikbaar is. Aanvragen kunnen worden gericht tot Mr. P. Spoelstra, Green Road, Stoney Creek, tel. NO 2-8771.

De netto opbrengst van al deze concerten is bestemd voor Calvin College.

Omdat de meeste lezers al te lang in Canada zijn, om Jaap Dragt's concerten voor de N.C.R.V. gehoord te kunnen hebben, lijkt het ons goed nog enige bijzonderheden betreffende deze veelbelovende kunstenaar en de concerten te geven.

Als leerling van Jacob Bijlster (Amsterdams Conservatorium) behaalde hij in October 1955 de Prix d'Excellence voor orgelspel te Amsterdam, waarbij de jury gevormd werd door o.a. George Stam, Jean Langlais (Parijs) terwijl Sem Dresden als Rijksgedelegeerde optrad. (De Prix d'Excellence is een "masterdegree").

Later nam hij lessen bij Anton Heiler (Wenen), Friedrich Bihn (Hamburg), Gaston Litaize en Jeanne Demessieux (Parijs).

Zijn betekenis als improvisator is nog steeds groeiende en zal ongetwijfeld ook in de U.S. en in Canada de aandacht trekken.

LETTERS to the editor:

A Last Call ?

For the past 12 months we have seen the province of B.C. in a turmoil of Strikes, Lockouts and rebelling unemployed people.

Unfortunately our C.L.A. of C. has been very guilty in this last 6 months. Internal affairs have blasted all efforts to work and to tell the people at this ripening time, of the Christian social program for the world. No need to say, that thousands of people would be willing to listen at these critical days in economy; would be willing to accept that all men have sinned against the Lord and that the only answer to all problems including Labor and Industry is on the Cross of Golgotha . . . Love . . . and all glory to God.

Members of the S.I.U. the seamen international Union are rebelling against their leaders. Fear kept them silent for years. For years the C.L.A. of C. members have told the people about these facts. We were smiled at and laughed at, yes and sometimes by our so called Christian fellowmen, besides us in our churches.

The S.I.U. members are wakening up. Let us call once more to our Christian fellowmen to our Christian Church brothers and sisters. Wake up!

This may be the last call from a Christian Labour Association in Canada from Canada.

When the C.L.A. decision is made in the very near future, whatever it will be, we will be laughed at again as we are already by those who never did a thing for the Christian Social program.

When a Christian fought for higher wages for better working and living conditions, and claimed the bible as the basis of all their views, they were called, yes even by Christians, everything but Christian.

They have a world to win.

Once more Believers in Christ Jesus, Look unto your Saviour. You have nothing to loose but eternal life. A heaven to win Christians of all countries. Wake up! A Christian Social program worker. B. W.

Als U eens . . .

Als U nu eens een kijkje kon nemen achter de schermen, of even in vogelvlucht over West Canada vloog, dan zag U vele witte aanplakbiljetten, honderden, die de grote 6de calvinistische Toogdag in Calgary aankondigen.

Dan kon U ook de vele indivuele medewerkers van zuid-, centraal- en noord Alberta, ieder op hun eigen plaats zien zwoegen, zweten, werken, oefenen, repeteren, tekenen, schrijven en wat al niet meer, allemaal voorbereidingen die heenwijzen naar de grote Toogdag op 1 September a.s. Iedereen schijnt mee te werken, jong en oud. De dominee en zijn vrouw, de slager en zijn knecht, de boer en z'n huis, de used-car salesman, de hele companie is van de partij.

Als U eens hoorde hoevelen ons, organisators, het beste toewensen met deze week-end Rally en ook voor haar succes bidden DAN . . . DAN KAN U niets anders zeggen, dan dit: "Daar moet ik heen, naar deze grote massale bijeenkomst van calvinistisch WEST CANADA. Ik kan dit niet ongemerkt voorbij laten gaan".

Inderdaad Uw persoonlijke aanwezigheid, Uw stem moet mee klinken in dat getuigenis daar op 1 September in Calgary. Mee getuigen van het grote Heil in Jezus Christus ons gebracht.

Want deze Toogdag draagt een bijzonder karakter. Reeds lang is de wens gekoesterd, de bede uitgesproken, dat onze Hemelse Vader ons wil gebruiken om hier in Canada Zijn Woord en Waarheid te verkondigen.

Laten wij, met al onze zonden en tekortkomingen, maar met het erfdeel onzer Vaderen naar Calgary komen en daar een nieuwe grondslag leggen tot de herleving van 't zuiver Calvinisme in Canada, in samenwerking met vele Canadese Calvinisten.

Laten wij warm lopen voor Christus' Koningschap op elk terrein des Levens. En Zijn Krijgsbanier volgen, gedreven door Zijn Geest.

Wie kan helpen ?

Destijds emigreerde naar Canada (Alta) een fam. Kruitbos — kweker te De Teuge bij Apeldoorn. Vader zal nu plm. 60 jaar zijn en èèn dochter heet TRUUS. Behoorden in Ned. tot de Geref. Kerk. Deze gegevens komen uit Australië, met het verzoek om adres van fam. Kruitbos.

Wie helpt? Schrijf s.v.p. aan:

H. van Brummelen 1010-15 St. S.W. Calgary (Alta)

PROF. DOOYEWEERD SPRAK IN NEW WESTMINSTER

Prof. Dr. H. Dooyeweerd, hoogleraar in de Rechtsfilosofie aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, die na zijn lezingen te Grand Rapids op dit ogenblik verblijf houdt bij zijn kinderen in British Columbia, heeft te New Westminster voor een talrijk gehoor, afkomstig uit de gehele Fraser Valley, gesproken over het onderwerp: "De mens in de moderne wereld". De vergadering werd gehouden op Maandag 28 Juli in de John Knox Christian School en stond onder leiding van Rev. H. van Andel.

Prof. Dooyeweerd werd geintroduceerd door Rev. W. VanderBeek, predikant van de Chr. Reformed Church te Richmond, B. C., die er op wees, dat Prof. D. geen theoloog is, zoals ten onrechte reeds verschillende malen in de pers is aangekondigd. Zelfs heeft hij aan de theologie haar kroon ontnomen door zijn opvatting, dat zij niet in onderscheiding van andere wetenschappen de koningin der wetenschappen kan worden genoemd. Niettemin aldus Rev. Vander Beek — heeft professor D. ons een op de Schrift gegronde boodschap te brengen, waaraan slechts met schade kan worden voorbijgegaan.

Prof. Dooyeweerd begon zijn rede met te zeggen, dat in het moderne denken de vraag naar de mens "zelf", naar zijn "ik" altijd weer terugkeert. De mens kan in zijn denken zich langen tijd richten op de wereld der verschijnselen rondom hem heen — tenslotte is de diepste levensvraag altijd weer: Wie ben ik? Wie is de mens?

Spreker gaf voor zijn eenvoudig en niet geschoold gehoor een zeer klare uiteenzetting van het moderne existentialisme, dat het "ik" niet verklaren kan, óók niet, wanneer het dit verklaren wil door zijn relatie met de ander, de "gij". De mens kan niet verklaard worden door zijn relatie met de wereld van verschijnselen rondom, ook niet door zijn relatie met de andere mens, maar alleen door zijn relatie tot God. Zelfkennis is afhankelijk van Godskennis. De mens is het beeld Gods en een spiegelbeeld kan alleen worden verkaard door het originele Beeld.

Om de mens te verstaan moeten we daarom de Schrift laten spreken. We zijn daarbij regelrecht onderworpen aan de Schrift zonder tussenkomst van de theologie. De theologie is wel zeer belangrijk, maar ook de theologie kan falen en is daarom geen noodzakelijk intermediair voor andere wetenschappen om zich naar de Schrift te richten.

Het Woord Gods toont ons de mens niet als een optelsom van lichaam plus ziel. Die gedachte is ontleend aan het heidense Griekse denken en ten onrechte door de theologie overgenomen. Het woord Gods toont ons de mens in zijn contraal bestaan in wat de bijbel noemt: het "hart". Vandaar zijn de uitgangen des levens. Dit "hart" met al zijn levensuitgangen behoort krachtens de schepping aan God, zonder dat er een veilige zone is, waarop de mens zich aan God onttrekken kan. In dit "hart" heeft de zondeval zich voltrokken. En dit "hart" is allereerst voorwerp van Christus' herscheppingswerk in de wedergeboorte.

Ondanks de hitte, (het was de warmste dag in B.C. sinds jaren) wist Prof. Dooyeweerd zijn gehoor gedurende 5 kwartier te boeien door zijn diepgaande en tegelijkertijd klare wijze van spreken.

Dick and John go Overseas

by Rita van Westenbrugge

10

The station hall is like a beehive. Long line-ups in front of the many wickets make Dick think they may have to wait quite a while before their turn comes, but uncle Herman goes to the corner of the hall where five ticket-vendor machines give quick service. "All those people have to go to places different from the ones you can get tickets for from the machines", he says. A station man checks the tickets before people may go on to the platform.

A sleek, green electric train is waiting. For the boys there's standing room only, but never mind. In five minutes the doors close, a whistle blows, and the train starts, picking up speed rapidly. Boy, that goes fast. Tim is pleased that this train makes quite an impression on his cousins. "Did you know", he says proudly, "that the Netherlands have the fastest and safest electric train system in the world?" Dick laughs. "That's quite different from the wooden-shoes and dogcart stories about Holland in our Canadian books".

Look, another station. The brakes scream, the doors open and close, and in no time at all the train speeds along again. "How many hours to The Hague?" asks John. Hans says: "You had better ask how many more minutes. Look, we are almost there."

The train slows down again, and comes to a final stop. Everybody gets up and leaves. Hundreds of people wait on the platform to get in. The boys hang on to each other on their way to the exit, where a station officer wants their tickets back. Outside the streetcars are waiting. The Dutch cousins let Dick and John take a corner seat, so they can watch the busy traffic. Cars and trucks look exactly like those in Canada, but what's that funny three-wheeled contraption loaded with shiny, silvery cans? "That's the milkman, silly," says Hans. "The baker and the vegetable man have the same outfits. They call every day to deliver the food at the door."

"Our baker must have struck it rich", says Tim. He does not have to work the pedals of his three-wheeler carrier anymore. Last month he bought one with a motor. You should see hem fly past at thirty miles an hour. The buns rattle in the basket." Dick says soberly: "He'll probably miss half of his customers now, because of the speed. People live too close together here."

Yes, every house is attached to the next one. No lawns, no spaces in between one house and the next here in the city. The buildings are high; most of them have at least three stories. Everybody in this city seems to live in an apartment building.

"The next stop is ours", says Tim. "We live on the first street to the right." The whole party goes to uncle Herman's place. It is a new apartment building, made of yellow brick. Three short flights of stairs take you to the front door. Inside it is roomy enough, but Dick and John would not care to live here. "Say, where do you fellows play?" asks Dick. "I see no yard, no ball park-or will the cops let you play on the street?" "Come and I'll show you something", says Tim. He walks through the living room and opens two large French windows. He points down with his hand, and from the balcony Dick sees a large playground, enclosed by all the homes in the block. "See-that's where we play. The small kids have sandboxes and swings, but we go over to the other side to play soccer." Hm-it's not so bad as it seemed to Dick at first. Maybe he could stay here for a while. He is going to aks mom.

All the grownups are in the living room, having coffee and cake. Eveyone of them seems to be talking at the same time. After ten years there is no much "latest news" that one day is not enough to pass all the information. Uncle Peter and aunt Betty especially want to know all about Canada since they are planning to leave Holland. They keep asking questions, and daddy answers them as well as he can. Every time an English word pops up in his Dutch there is somebody to tease him. Dad threatens them: "Just wait and see how you people would make out after ten years in a foreign country. It's a miracle the boys and Marian can speak Dutch yet." Yes-the teasers have to agree to that. The boys they have heard, but Marian? Where is Marian? — All of a sudden everyone is quiet. The house is not very big, so she cannot be far away. Mother and the aunts look into every room, under every bed, open every closet. No little girl to be seen. The boys go back to the balcony to have a look there. Surely she cannot have climbed the rail? Oh-no. Dick happens to look down to the playground. There — proving she can talk Dutch as well as anybody — Marian sits in the sandbox, chatting away with a little newly-found Dutch girlfriend. When the whole family is assembled on the balcony, much relieved now the little run-away is found, Marian looks up and shouts with a wide grin: "I know what you call "sandbox" in Dutch: "ZANDBAK".

(to be continued.)

Kerknieuws

CHR. REF CHURCH

Aangenomen naar Exeter, Ont. Cand. A. G. Van Eek te Hastings, Ont.

Beroepen te Terrace B.C. (accl.) Candidaat Gerard Nonnekes te High River, Alta.
te Simcoe, Ont. Rev. J. H. Rubingh te Winnipeg, Man.
te Vancouver B. C. Rev. G. J. Spijkman te Blenheim, Ont.

Bedankt voor Terrace (B.C.) en Georgetown, Ont. Candidaat Arie G. van Eek.
Bedankt voor Williamsburg, Ont., N. B. Knoppers te Beverly (Edmonton), Alta.
Bedankt voor Brooks, Alta en Bowness-Montgomery, Alta, en Wallaceburg, Ont. Candidaat A. Kuyvenhoven.
Bedankt voor West Leonard, Grand Rapids, Rev. J. C. Verbrugge te Chatham, Ont.
voor Essex, Ont. Cand. J. G. Kunst;
voor Leota Minn. Rev. T. C. Van Kooten te Hamilton, Ont.;
voor Burnaby B. C. Cand. V. Luchies;
voor Emo, Ont. Cand. J. Kroon;
voor Peers, Alta, Cand. J. Fondse.
Bedankt voor Rocky Mountain House, Bethel Vancouver en Burnaby Rev. Ritz Tadema van Nigeria.

Naar we vernemen is Ds. J. Kuiper te Zevenhuizen Gr. die het beroep naar Forest aannam niet goedgekeurd door de Canadese Immigratie dienst. Een nadere herkeuring zal nog plaatshebben.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt voor London, Ont. Ds. M. Vlietstra te Eemdijk, Ndl.

AFSCHEID REV. J. VanHarmelen

In de middagdients op Zondag 10 Augustus nam Rev. J. VanHarmelen afscheid van de gemeente te Brampton, die hij juist vijf jaar mocht dienen, met een preek over Handelingen 16:34b.

Hij sprak over de vreugde over het werk van Christus.

Na de preek richtte ouderling G. Tiesma zich tot de scheidende predikant en zijn gezin, namens de kerkeraad en de gemeente, memorerende het werk dat de predikant had gedaan, en gewagend van de rijke zegen, die de Here op dat werk gegeven had.

Ook afgevaardigden van de kerken van Georgetown, br. P. Weststeijn, en van Orangeville, br. J. Lise, richtten zich met een persoonlijk woord van warme dank tot de predikant, die in deze gemeenten zoveel werk had verricht, voor dat zij zelf roepende kerk werden.

Rev. H. W. Kroeze van Clarkson sprak namens de classis, de genabuurde kerken, en als vriend.

Daarna richtte Rev. VanHarmelen zich tot de gemeente, de kerkeraad, ambsdragers, en oud-ambsdragers, de classis, de genabuurde kerken, en allerlei organisaties, en tenslotte tot de jeugd.

In de avonddienst nam Rev. VanHarmelen afscheid van de gemeente te Georgetown, die tot Januari 1957 deel uit maakte van de moedergemeente, Brampton. Na een persoonlijk woord van de voorzitter van de kerkeraad werd de predikant een foto aangeboden van het interieur der kerk als een herinnering aan het vele werk dat hij voor de dochtergemeente had verricht.

Het afscheid van de gemeente Brampton had op een avond in de week, Donderdag 7 Aug. plaatsgevonden, om allerlei verenigingen in de gelegenheid te stellen haar waardering voor de scheidende predikant uit te spreken. Namens de gemeente werd door br. P. Steringa een bureaustoel aan dominee, en een "picniccooler" aan Mevrouw aangeboden, terwijl de jeugdverenigingen hem klok en pen, de vrouwenvereniging haar een prachtig zakbijbeltje aanboden.

Na de afscheidsdienst werd met een handdruk afscheid genomen van de gemeente, zowel te Brampton als te Georgetown.

GESLAAGDE ZONDAGSSCHOOL CONVENTIE

Begunstigd door prachtig zomerweer kwamen op Woensdag 13 Augustus j.l. leerkrachten aan zondagscholen in conventie bijeen. Van alle kanten waren de deelnemers gekomen, sommigen hadden afstanden van meer dan 200 mijl afgelegd.

De morgen- en middagvergaderingen werden gehouden in het nabij Hamilton gelegen mooie Webster Falls park. Al dadelijk bleek dat de goede stemming er in zat. Een ieder scheen onder de indruk te zijn van de schoonheid der omgeving, hetgeen nog werd geaccentueerd door het zangduet van de dames Visser "How great Thou art".

Rev. Dr. G. J. Spykman was de spreker voor de morgenvergadering. Op zeer boeiende en heldere wijze heeft hij zijn gehoor weten uiteen te zetten, wat in het zondagsschoolonderwijs op de voorgrond behoort te komen. Speciaal maakte spreker duidelijk, dat het in de bijbel altijd gaat om de openbaring van God Zelf in Christus en dat alle omstandigheden en gebeurtenissen die ons in de bijbel worden vermeld, alleen aan dit doel dienstbaar zijn en dus ook in het onderwijs dienstbaar moeten worden gemaakt.

In de middagvergadering splitste de vergadering zich in discussiegroepen in overeenstemming met de klassen van zondagsscholen. In deze discussiegroepen werd een bijbelvertelling behandeld, zoals aangegeven in de lezing van Dr. Spykman in de morgenvergadering. Hierdoor heeft men de theorie met de praktijk verbonden en met dankbaarheid kon worden geconstateerd dat deze opzet volkomen is geslaagd.

In de avondvergadering, die voor iedereen toegankelijk was, werd het woord gevoerd door Rev. D. H. Walters, de president van het Reformed Bible Instituut te Grand Rapids. Rev. Walters zette in een inspirerende rede uiteen, hoe het zondagsschoolonderwijs dient gericht te zijn op de totale mens. Met andere woorden moeten verstand zowel als wil en gevoel geraakt worden door de boodschap die wordt gebracht.

Dit was de eerste Zondagschoolconventie, die in Ontaro is gehouden door en voor immigranten. De initiatiefnemers, de teachers van de Hamilton Chr. Ref. Sunday School, waren begrijpelijkerwijs in spanning hoe het geheel zou verlopen. Na afloop bestond er bij niemant enige twijfel omtrent het succes. Er zijn niet veel vergaderingen of conventies geweest, waar de deelnemers met zoveel dank en voldoening huiswaarts zijn gekeerd. Met een overweldigende meerderheid werd dan ook besloten, dat Hamilton ook het volgend jaar een dergelijke conventie zal voorbereiden.

ALBERT HULS
en
AGNES VANDERSTELT

hebben de eer U, mede namens wederzijdse ouders, kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden D.V. op Vrijdag 29 Augustus a.s. om 7.30 n.m. door de Weleerwaarde Heer Ds. J. Van Dijk in de First Christian Reformed Church te Brantford.

446 Queen St., Wallaceburg, Ont.
R.R. 1, Brantford, Ont.

Toekomstig adres:
Westminster Seminary,
Chestnut Hill, Philadelphia 18,
Penna., U.S.A.

Een nette Friese jongen zou graag
KENNISMAKEN
met een aardig Fries meisje, leeftijd 23 tot 26 jaar. Brieven onder No. 1130, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Jonge vrouw, 26 j., met zoontje van 1½ jaar, zoekt langs deze weg een goede levenspartner. P.G. Weduwnaar met kleine kinderen geen bezwaar. Brieven onder no. 1131, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

God verblijdde ons met de geboorte van een zoon en broertje
HARVEY
Mr. and Mrs. H. Haanstra en kinderen.
Vinemount R.R. 1.
25 Juli 1958.

De Here zegende ons wederom met de voorspoedige geboorte van onze zoon en broertje
HENRY GERALD
Mr. en Mrs. W. Prosper.
Jacob Richard.
Christina Jacoba.
31 Juli 1958.
R.R. 3, Athens, Ont.

With gratitude to our covenant God we announce the birth of a son and brother
ROBERT HAROLD
Rev. & Mrs. H. A. Venema.
David and Mary.
August 12, 1958.
6 Beamer Avenue,
St. Catharines, Ontario.

Verloofd:
JANET BOONSTRA
en
CHARLES R. HOYTEMA
August 19, 1958.
502 Hall, S.W. Grand Rapids, Mich.
946 Baxter, S.E. Grand Rapids, Mich.

Teacher desires
UNFURNISHED BED-SITTING ROOM
vicinity Weston, Rexdale and Thistletown area. Country residence preferred. Box No. 1128, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Going away for
LABOR DAY?
Taking Camera, Vacation Clothes? Loss away from home — mysterious disappearance — theft — would spoil an outing. See us first. Then enjoy your trip.
WM. UBBENS INSURANCE
69 Duggan Ave., Toronto 7, Ont.
Office: ST 8-8874
Home: HU 8-2343

Twee Hollandse jongemannen, l. 25—30 jaar, zoeken langs deze weg kennismaking met twee Hollandse meisjes (l. 20—30 jaar.)
Brieven graag onder nummer 1127 bureau C. C.

Zoeken jullie een
FARM of HUIS
in de omgeving van **Hamilton, Wellandport, Smithville, Jarvis, Simcoe?** Kom naar ons kantoor. We hebben in de regel farms in deze buurt.
Schrijf of bel: **L.I. 9-3894**
JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.

For sale:
FARM IN CARROT CREEK, ALTA.
One ¼ section, 60 acres in cultivation, good buildings, Calgary Power, drilled well, fenced and cross fenced. Land and buildings are in very good shape. Four-rooms House. Three miles south of Highway 16. Three miles to store and Postoffice. Gravel road and busroute. Fifteen or 30 miles to Christian Ref. Churches. Opportunity to rent more land.
Reply, quoting No. 10, to Woudstra's Book Store, 9330 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

DRINGEND
Wegens langdurige ziekte
HULP GEVRAAGD
in klein gezin (1 kind). Brieven aan Mr. Wm. Venema, 30 Jessie St., Brampton, Ont. Phone GL 1-2101.

Net meisje zoekt
KENNISMAKING
met nette jongen (Chr. Ref.). Leeftijd tot 28 jaar. Brieven liefst met foto onder no. 1125, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Sta. B, Hamilton, Ont.

Wanted:
SINGLE MAN
for dairy and cashcrop farm. Close to town and Chr. Ref. Church. State experience. Apply to J. Doelman, R.R. 6, St. Thomas, Ont. Phone MElrose 1-6863.

Nette Holl. jongeman zoekt
KENNISMAKING
met een net Christelijk meisje, 25—29 jaar.
Brieven met foto onder letter 1126 Bur. Calvinist-contact.

---

20 ACRES
voor maar $ 4400.— volle prijs, aan hoofdweg in Dunnville, 4-rooms huis, insul brick siding. Dit is een hoek farm met frontage aan twee wegen. $ 2000 down, $ 25 per maand. Bel Carl Warbrick, phone JA 9-6817, Spenceley Real Estate, Upper James Street, Hamilton, Ont.

VAN FARMHELP VOORZIEN
en daar er zoveel aanbiedingen waren is het mij niet mogelijk om ieder persoonlijk terug te schrijven, en doe het dus langs deze weg. En dank tevens een ieder die zich heeft aangemeld. Henk Van Dalen, R.R. 1, Milton.

Voor een gezellig
KOSTHUIS IN LONDON
stelt U in verbinding met Mr./Mrs. A. DeVries, 306 Saskatoon St., London, Ont., of bel GL 1-8174.

Bij bejaarde hulpbehoevende dame wordt een
GEZELSCHAPSJUFFROUW
gevraagd voor dag en nacht. Positief Christelijke beginselen. Br. met volledige inlichtingen onder no. 1129, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

S.S. Maasdam (15.024 ton) volledig "airconditioned" en van "stabilizatoren" voorzien.

Échte Gezelligheid vindt U alleen op een schip.

OMDAT u 9 dagen voor allerlei pretjes hebt; 9 dagen om oude banden weer aan te knopen en om nieuwe vrienden te maken.

Omdat u op dit mooie en geriefelijke schip ruimte te over hebt om Uw benen te strekken, om uit te rusten, om aan sport te doen, om het leven aan boord ten volle te genieten.

Omdat op de Maasdam de voornaamste lounges, dekken, eetzalen, bibliotheek en winkelgalerij volledig ter Uwer beschikking staan wanneer U toeristenklasse reist.

Omdat U de kinderen met een gerust hart kunt meenemen in de wetenschap dat ze zich met elkaar amuseren zullen, met feestjes en allerlei georganiseerde pretjes. Dat ze hun eigen speelkamers hebben en dat ze bezoek van Sinterklaas en zwarte Piet zullen krijgen met cadeautjes voor de jongens en de meisjes.

Omdat een reis op de Maasdam alleen maar te vergelijken is met een verblijf in een mooi hotel in een badplaats, met 3 volmaakte maaltijden per dag, afgewisseld door allerlei "snacks," alles zonder extra kosten. De minimum toeristenklasse-prijs is $181,50 van Halifax naar Rotterdam. (Beperkte 1ste klasse accomodatie beschikbaar vanaf $252.)

Omdat de heer R. Tjalsma van ons kantoor in Montreal gedurende deze reis Uw opgewekte gastheer zal zijn; geen moeite zal hem te veel zijn om deze reis voor U tot een onvergetelijke vacantie te maken.

Omdat U volledige ontspanning vinden zult op het van "stabilizatoren" voorziene Nederlandsche schip "Maasdam" met zijn staf van experts. En U zult ruimschoots op tijd in Rotterdam zijn om Uw eigen Sinterklaas-viering niet mis te lopen.

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

Boekt tijdig bij Uw reisbureau.

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL: Dominion Square Bldg., 1010 St. Catherine Street West
TORONTO: 159 Bay Street • **WINNIPEG:** Koom 405, Royal Bank Bldg.
VANCOUVER: 540 Burrard Street

STRADER & CRABBE LTD. - REALTORS
Prescott, Ont.

BOERDERIJ van 245 acres met 300 appelbomen, groot huis en flinke stallen.
7 mijl van Williamsburg en 2 mijl van Morrisburg. Vraagprijs $ 15,000.—, $ 2000.— down. Verder gemakkelijke voorwaarden.

13 mijl van Brockville **350 ACRES FARM,** best huis en behoorlijke stallen. $ 9000 - $ 1000.— down.
SALESMAN A. COUPERUS
R.R. 2 Spencerville, Ont. - Telephone 2 R 10

---

133 ACRE FARM
$ 32,000.—, $ 15,000.— down. Prachtig groot modern brick huis, 5 slaapkamers, badkamer enz. Mooie barns en garage, goed land, aan de Grand River, vlak bij Caledonia. Een eerste klas farm aan harde weg. $ 150.— per maand.

96 ACRES
$ 20,000.—, down $ 10,000.—. 1½ mijl van Caledonia aan de Grand River, een uitstekende farm, met goede gebouwen, goed land, insul brick huis.
Bel CARL WARBRICK, JA 9-6817 (Hollands) of JA 8-7031 Spenceley Real Estate (English), Hamilton, Ont.

Trouble with your
Organ?
Don't let it bother you.
We repair them ALL!
BIG or SMALL!
Pump, electric & electronic organ repairs
Call: A. NEUTEL
1710 Jane St. Toronto 15
CH 4-9222

Dr. W. H. Murenbeeld
24 uur service
Ph. 46770 9919 - 109 St.
Edmonton
Middagspreekuur: van 2—5.30 (behalve 's Zaterdags). Avondspreekuren: uitsluitend voor werkenden en voor inwoners van Jasper Place en Beverly: Dinsdags- en Vrijdagsavonds van 7—8.

WHITE ELECTRIC
34 Talbot Street — Telef. 289
AYLMER, Ont.
Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Lampen
Alle reparaties — Inruilen

WEDERVERKOPERS
Het beste en goedkoopste adres voor **ROOKVLEES**, aan een stuk of gesneden, voor **BOTERHAMWORST**, aan stuk of gesneden, voor **GEKOOKTE WORST**, aan stuk of gesneden, **PLOCKWORST** en **SNIJWORST**, Saucise de Boulogne, enz. is
HOPMANS MEAT MARKET
5 Emma St. Tel. El 2-0740
Chatham, Ontario

GROTE FRUITFARM TE KOOP
34 acres 1e klas fruitland, als volgt verdeeld: 4 acres perziken, 4 acres druiven, 9 acres peren, 5 acres pruimen, 1 acre kersen, 3 acres bos, 2 acres weiland, rest open land, huis en erf. De fruitbomen zijn jong en op top-productie. Het huis en de schuren zijn in prima conditie, met "water under pressure" in beiden. Schuren zijn ingericht voor het houden van 4000 broilers. Zeer goede machines.
Deze farm biedt werk voor tenminste vier werkkrachten. Prijs: $ 38,000.— met $ 12,000.— down.
Indien U niet over voldoende downpayment beschikt, aarzelt niet om ons te raadplegen. Wij helpen U financieren.
Belt of schrijft naar
KRAAIJ AND SCHRIEL, REALTORS
29½ KING STREET, - ST. CATHARINES - TEL. MU 2-9545
Na 6 uur 's avonds: WEbster 4-1563

Een uurwerk kopen of laten repareren is een zaak van vertrouwen!
DEWAAL DIAMONDS - JEWELLERY
402 Adelaide St. bij Dundas London, Ont.
Tel. GE 8-9212; huis: HU 8-7928W
Free parking 1ste straat links voorbij de store, Marchell St.

Lake Simcoe

JACKSONS POINT

Een downpayment van $ 99.— verschaft U een bouwklaar lot van 15,000 vierkante voet. Grintwegen en van alle gemakken voorzien. Ideaal gelegen binnen bereik van Toronto.

Om deze lots te zien, bel EMpire 6-1352 (eigenaar) of George Lamont, Realtor, Jacksons Point, PArkview 2-3691. Of Uw eigen makelaar.